

„Czas” wychodzi codziennie, wyjąwszy niedziele i dni świąteczne. cene Nra Czasu, o ile zapas starczy, w Krakowie po 10 c., we Lwowie lub z przesyłką pocztową 12 c.

Prenumerata wynosi:

Table with 3 columns: na cały rok, na kwartał, na 1 miesiąc. Rows for Austria, Prussia, and other regions.

CZAS

Prenumeratę przyjmują:

Administracja „CZASU” w Krakowie i urzędy pocztowe. Miejscowa prenumerata księgarń S. A. Kryżanowskiego, handel Z. Skalkkiego w Sukienicach, biuro dzienników i ogłoszeń E. Silbersteina Plac Maryacki, handel Badera przy ulicy Grodzkiej, trafikę Kuklińskiego w Sukienicach. Główna trafikę róg Ryńska i ulicy św. Jana. — Ogłoszenia (inzeraty) przyjmują się za opłatą od miejsca wiersza drukiem drobnym (petit) za pierwszy raz 10 cent., za każdy następny po 5 ct. Nadesłane (na 3 stronie) (d miejsca wiersza drukiem drobnym) po 30 cent. w g. składzie tytułu Nr. 1 przy ul. Trybunalskiej L. 4; w Paryżu wyjątkowo p. Adam. Kne Clement; (prenumeratę p. W. Raczkowski, Courbevois p. Paryżem, Rue du Chemin de fer 44); w Wiedniu pp. Hasenbacher & Vogler (także w Hamburgu, Frankfurtu n. M., Berlinie, Lipsku, Bazylei i Wrocławiu), A. Oppelk, Stubenberg Nr. 2, K. Mosse (także w Berlinie, Hamburgu, Monachium i Norymberdze), H. Schalek, M. Dukas. M. Stern, tylko prenumeratę pp. H. Goléshmidt & C., w Frankfurtu n. M. G. L. Daus & Co. W Warszawie przyjmują ogłoszenia pp. Reichman i Frenzier, biuro ogłoszeń przy ul. Senatorskiej.

Przegląd Polityczny.

Kraków 17 maja.

Wybór uzupełniający posła do Izby deputowanych Rady państwa z kurii większych posiadłości okręgu wyborczego Stryj-Zydzaków Dolina-Katuz, w miejsce s. p. Apolinarego Hoppena, został rozpisany na dzień 17 czerwca 1886 r.

W dniu dzisiejszym będzie miała posiedzenie u Najj. Pana deputata raska z X. biskupem Piezsem na czele, która złoży o stóp tronu znany już czytelnikom naszym adres kleru i ludu raskiego, wypowiedzący najgłębsze podziękowanie za Najwyższą nad nami opiekę, a specjalnie za utworzenie nowego gr. kat. biskupstwa w Stanisławowie. Już kilka dni temu wyjechała w tym celu deputacja do Wiednia. Do deputacji należą oprócz X. biskupa Pielesa: X. Grzegorz Oleński, szambelan papieski, tyt. radca metrop. konsystorza lwowskiego, dziekan i proboszcz w Ho wylowie; X. Teodor Lisiewicz, honorowy kanonik, tyt. radca metrop. konsystorza lwowskiego, dziekan i proboszcz w Kutach Starych; X. Celestyn Kostecki, tyt. radca metrop. konsystorza lwowskiego, dziekan bkwowiński i proboszcz w Czerniowcach; X. Jan Litwinowicz, tyt. radca metrop. konsystorza lwowskiego i profesor c. k. gimnazjum wyższego w Stanisławowie; p. Władysław Fedorowicz, właściciel dóbr ziemskich w Oknie; p. Justyn Małacki, właściciel dóbr ziemskich w Łackiem; p. Aleksa Koroluk, naczelnik gminy i gospodarz w Poberezu; p. Roman Nastuk, gospodarz w De latynie.

Zerwanie rokowań ugodowych między Austro-Węgrami a Rumunią stanowi obecnie główny przedmiot publicznej dyskusji. Zanim Rząd w odpowiedzi na interpelację Pienera przedstawi w Izbie deputowanych szczegółowe porządki rokowań i powód ich rozbicia, złożył już onegdaj kie rownik ministerstwa handlu baron Pusswald w komisji elowej oświadczenie, które jednak niektóre dzienniki nieco mylnie interpretowały, twierdząc, jakby hr. Pusswald wspomiał, iż także polityczne motywy zdecydowały zerwanie rokowań z Rumunią. Zaraz na następnym posiedzeniu komisji elowej stwierdził bar. Pusswald, iż wiadomości dzienników była mylna. Powiedział on bowiem, iż wchodziły tu w grę także inne, a netyklo elowo-polityczne powody, a rozumiał przez to, iż w Rumunii objawiły się pewne wpływy przeciw traktatowi handlowemu, podczas gdy w Austro-Węgrzech obie części monarchii za całą uprzejmością rokowania ugodowe popierały. Blizsze szczegóły i niektóre wyjaśnienia, dotyczące zerwania rokowań ugodowych, zawierają dwie koresponden-cje wiedeńskie, poniżej zamieszczone.

Z archidiecezji poznańsko-gnieźnieńskiej donosi Kurjer poznański, że arcybiskup, X. Juliusz Dinter, zamianował tymczasowo, aż do swego przybycia, X. biskupa Dr. Cychowskiego zastępcą swoim w czynnościach biskupich. Oficyałem gnieźnieńskim mianował X. kanonika Korytkowskiego; oficyałem poznańskim pralata i lic. św. teol. X. regesusa Likowskiego. Radcami ordynaryjatu zamianowani zostali: prałat i kanonik metropolitany X. Maryjański, X. kanonik Dorżewski i proboszcz kościoła św. Jana X. lic. Loserez. Nominacje te są tymczasowe.

W powiecie gnieźnieńskim nabył rząd pruski na rzecz funduszu kolonizacyjnego wieś Komorowo, około 300 hektarów obszaru mającą, wystawioną na sprzedaż publiczną drogą przymusową w dniu 14 b. m. Wieś ta była dotąd w rękach polskich, ostatnim jej właścicielem był Leon Kucner. Jestto pierwsza ofiara świętych dążeń anti polskich.

Dnia 13 b. m. przyszła na porządek dzienny Izby poselskiej sejm pruski petycja, podpisana przez 5.000 ojców rodzin polskich czterech powiatów wschodnio-pruskich, żądająca zaprowadzenia w szkołach nanki czytania i pisania w języku polskim, tudzież wykładn religii w tymże języku. O petycji tej pisaliśmy już obszernie w czasie obrad nad nią w komisji.

Komisja wniosła o odrzucenie tej petycji. Mimo wymownego poparcia petycji przez posła Kantakę, Izba, jak to przewidzieć można było, przychyliła się do wniosku komisji.

Odbyło się też już zaraz dnia następnego trzecie czytanie ustawy antipolskiej szkolnej. W ciągu dyskusji wykazywał poseł Rintelen jasnymi dowodami, że pogwałcenie konstytucji jest zbyt skrawe, aby ustawę tę przyjąć można, bo jej art. III wymienia prawa, które czasowo — w razie wojny lub powstania — w niektórych okolicach mogą być czasowo zawieszonymi, ale niema między nimi praw szkolnych, które należą do tych, które całą monarchię obowiązywać muszą, i prosił, aby sobie Izba sumienia tak widocznym łamaniem konstytucji nie obciążała. Mimo tego ustawa przyjęta została. Przeciw niej głosowało centrum, wolno-myślni, Polacy, Duńczyk Janssen, i znani rzetelni konserwatywni Gerlach, Reck i Meyer-Arnswalde. Za 21 dni nastąpi czwarte czytanie.

Wobec bezskuteczności rokowań Anglii z Turcją w sprawie egipskiej panuje w kołach dyplomatycznych przekonanie, że skoro tylko sprawy półwyspu bałkańskiego w zupełności załatwione zostaną, wezmą znów mocarstwa sprawę egipską w swe ręce, do czego na podstawie wspólnego zagwarantowania długu egipskiego najzupełniejsze mają prawo.

Donosiliśmy już o okólniku tureckim, przesłanym mocarstwom a donoszącym, że wobec rozdzielenia, jakie panuje w Grecji, widzieli się Turcy zmuszoną do skoncentrowania „naczejszych sił nad granicą grecką. Mocarstwa czuły się przedewszystkiem spowodowane do zlania zimną wodą możliwych tajnych zamysłów tureckich, które mogły zgwałcić dotychczasowe jakiejś zachęty, odpowiedziały bowiem na niego z niezwykłym poświęceniem, wyrażając nadzieję, że Porta nawet wobec możliwych prowokacji nie opuści tak stosownie do-tychczas zajmowanego stanowiska jak największe go umiarkowania.

Grecy trzymają znów mocarstwa w szachu ściśle przeprowadzeniem blokady. Dwa greckie okręty kupieckie usiłowały — może dla zrobienia próby — przedrzeć się przez linię, wzdłuż której krąży okręty austriackie, przytrzymał jednak i zabrane zostały przez dwa statki torpedowe austriackie.

Izba grecka nie na 22, jak dawniej donoszono, ale na 19 b. m. zwołana została. Drogą prywatnego porozumiewania się z deputowanymi miał rząd grecki dojść do przekonania, że większość Izby oświadczy się za uskutecznieniem demobilizacji. Mocarstwa zaś chcą podobnie ułatwić obecnemu rządowi przeprowadzenie demobilizacji, skoro tylko uzyskają gwarancję przeprowadzenia jej w uchwale Izby, zezwalając na stopniowe rozpuszczanie wojsk w celu utrzymania porządku. Zaraz po pomyślnej uchwale Izba mają wrócić do Aten posłowie mocarstw.

Już w mowie swej oświadczył Gladstone, że Home rule-bill ma być wymiarem sprawiedliwości dla Irlandji za kilkowiekowe krzywdy, i że to właśnie zjedna ich przychylności i ustali to połączenie ich z Anglią, którego system, jakiego się przez długie wieki trzymało, okazać się mógł.

Teraz znów Daily News odzywa się do opozycji w następujący sposób: Więcej ustępstw, niż w mowie swej zapowiedział, Gladstone poczynić

w sprawie irlandzkiej nie myśli. Niechaj więc p. Chamberlain rozważy, jaką odpowiedzialność ścigałby na siebie, gdyby przez stanowczość swej opozycji miał spowodować odrzucenie billu. Nie może przecież być życzeniem p. Chamberlaina, lub tych, którzy go wspierają zamierzają, żeby stronnictwo liberalne stanowczo rozdarciem zostało i uławiło Torysom zyskanie konserwatywnej większości. Utrzymuje on wprawdzie — czego mu zaprzeczają nie myślimy — że ważniejszą jest jedność państwa, niż jedność stronnictwa Whigów, ale czyż myśli, że p. Gladstone dba mniej o jedność państwa od lorda Salisbury, od Randolpha Churchill i od p. Chamberlain? Któżby śmiał utrzymywać, że Kanada, Australia, Nowa Zelandja, lub kolonia p. zjadłką Dobrej Nadziei wychodzą z ram jedności państwa, a przecież używają one daleko więcej niezależności od tej, jaką nadają zamierzają Irlandji. Kto zabije bil irlandzki, nie zabije jeszcze home-rule, ale odwołanie się stronnictwa liberalnego do kraju nastąpi w takim razie w warunkach ciężkiej jego klęski i wśród zwątpienia panującego w jego łonie.

Artykuł ten napisany został widocznie z natchnienia Gladstone pod wpływem wiadomości, że w dniu 12 b. m. zebrało się w Chamberlaina liczne grono jego stronników, które po dwugodzinnej naradzie osądziło, że zmiany w bilu irlandzkim, zapowiedziane przez Gladstone w Izbie niższej parlamentu angielskiego, są niewystarczającymi i postanowiło odrzucić bil w drugim czytaniu, jeśli Gladstone nie zastosuje swych koncepcji ściśle do żądań Chamberlaina.

Times omawiając rezultat tej narady i zestawiając go z powyższem oświadczeniem Daily News, że Gladstone nie zrobi więcej ustępstw, niż w mowie swej zapowiedział, wnosi zdą, po ściśle obliczeniu głosów, iż bil irlandzki odrzucenym zostanie w drugim czytaniu większością opozycyjną 41 głosów.

Organ socjalistów Ni Dieu ni maître, wychodzący w Brukseli, skonfiskowanym został d. 15 b. m. za artykuł, wywołujący wojsko do połączenia się z anarchistami.

Preliminarz państwowego funduszu melioracyjnego na r. 1886.

Z przedłożonego właśnie w ubiegłym tygodniu przez p. ministra rolnictwa preliminarza wydatków z funduszu melioracyjnego na r. b. okazuje się znaczny ruch i postęp na polu robót melioracyjnych we wszystkich krajach koronnych; podczas gdy bowiem w roku ubiegłym tylko 16 przedsiębiorstw w 4 krajach (z których 5 przedsiębiorstw galicyjskich nie przyszło wcale do skutku), ubiegało się o subwencję państwową w łącznej kwocie 150.782 złr. w. a., to obecnie wystąpiło już do konkurencyi 26 przedsiębiorstw w 11 krajach koronnych, wymagających nakładu z państwowego funduszu melioracyjnego na r. b. w wysokości 376.895 złr. 95 ct. Jest to wskazówka, że w miarę postępu robót przynajmniej jedna melioracyjna dotychczas coroczna tego funduszu (500.000 złr. w. a.) prawdopodobnie już w najbliższej przyszłości zostanie zupełnie wyczerpana, z czego wynika, że kraj nasz, przeważnie rolniczy, a więc najbardziej potrzebujący poparcia w tym kierunku, nie może się ograniczyć do uchwalenia na ostatniej sesji sejmowej siedmiu przedsiębiorstw melioracyjnych, lecz musi prowadzić dalej akcję melioracyjną, jeżeli wogóle ma skorzystać z przyznanego § 3 ustawy melioracyjnej prawa do równego udziału w państwowym funduszu melioracyjnym.

Koszta zamierzonych robót melioracyjnych, tudzież całkowity udział funduszu państwowego

w tych kosztach przedstawia się według wzmiankowanego preliminarza, jak następuje:

1) Styryja, zajmująca 745% powierzchni, a przedstawiająca 548% ludności całej Przedlitawii: regulacja rzeki Sann, koszt 300.000 złr., udział fund. państw. melior. 90.000 złr.

2) Karyntya (344% obszaru, 157% ludności): a) zabudowanie pot. Klausenkofel, koszt 73.422 złr., udział państwa 36.711 złr.; b) zabudowanie potoku Zaaser, koszt 63.500 złr., udział państwa 31.750 złr.; c) uzupełnienie regulacji rzeki Gail, koszt 540.000 złr., udział państwa 270.000 złr.

3) Szląsk (171% obszaru, 255% ludności): a) regulacja rzeki Weide, koszt 50.000 złr., udział państwa 15.000 złr.; b) regulacja Wisły i dopływów (4 przedsiębiorstwa), koszt 688.000 złr., udział państwa 278.850 złr.; c) zabudowanie źródłowski Opy, koszt 18.000 złr., udział państwa 9.000 złr.

4) Czechy (173,1% obszaru, 25,11% ludności): a) regulacja Miliny, koszt 361.150 złr., udział państwa 108.345 złr.; b) regulacja wód w powiecie Horzyckim, koszt 260.000 złr., udział państwa 78.000 złr.

5) Galicya (26,17% obszaru, 26,91% ludności): a) regulacja Nowego Brnia, koszt 425.481 złr., udział państwa 127.644 złr.; b) osuszenie bagien Niżańskich, koszt 20.220 złr., udział państwa 4.044 złr.; c) osuszenie bagien Rudnickich, koszt 105.200 złr., udział państwa 21.040 złr.; d) regulacja Legu, koszt 245.000 złr., udział państwa 73.500 złr.; e) regulacja Kisieliny, koszt 175.500 złr., udział państwa 52.500 złr.; f) regulacja Starego Brnia, koszt 85.000 złr., udział państwa 25.500 złr.; g) regulacja Wisłoka, koszt 129.000 złr., udział państwa 38.700 złr.; h) regulacja Gniłej Lipy, koszt 135.000 złr., udział państwa 40.500 złr.

6) Salzburg (2,38% obszaru, 0,74% ludności): zabudowanie potoku Schmidtenbach, koszt 99.605 złr., udział państwa 29.881 złr.

7) Tyrol z Vorarlbergiem (9,76% obszaru, 4,12% ludności): a) obwałowanie Renu, koszt 220.000 złr., udział państw. funduszu melior. 30% 66.000 złr. (obok 20% subwencji z funduszu budowl. wodnych 44.000 złr. w. a.); b) uzupełnienie zabudów potoków górskich, koszt w braku planów i ustaw krajowych nieznaną (około 800.000 złr.), udział państwa 300.000 złr. w. a.

8) Kraina (3,34% obszaru, 2,17% ludności): zabudowanie potoku Trebizy, koszt 16.000 złr., udział państwa 8.000 złr.

9) Morawa (740% obszaru, 972% ludności): roboty górskie na rzece Bečwie, której regulacja ma kosztować 1.581.900 złr. — koszt 76.000 złr., udział państwa 38.000 złr.

10) Austria dolna (659% obszaru, 1052% ludności): obwałowanie rzeki Morawy (prawy brzeg), koszt 150.000 złr., udział państwa 50.000 złr. Ogólny zatem koszt robót melioracyjnych, których wykonanie w razie zatwierdzenia powyższego preliminarza zostanie zapewnionem, wynosi dotychczas w całej Przedlitawii (z wyłączeniem nieznanej kosztu zabudów potoków w Tyrolu) 4.235.578 złr., subwencja zaś państwowa na te melioracje (również z wyłączeniem Tyrolu) 1.492.965, czyli przeciętnie przeszło 35% kosztów. Z tego przypadku na Galicyę i całkowity koszt robót melioracyjnych w wysokości 1.319.901 złr., a subwencja państwowa 383.428 złr. (29% kosztów), podczas gdy w innych krajach koronnych koszt robót wynosi 2.915.677 złr., a subwencja państwowa 1.109.537 złr. (czyli 38% kosztów).

Ten niekorzystny stosunek subwencji państwowej do ogólnych kosztów robót w Galicyi tłumaczy się tem, że w naszym kraju nie zastosowano dotychczas systemu robót górskich, na które ustawa przynajmniej 50% zasiłku, jakkolwiek Ministerstwo rolnictwa jest w podobnych wypadkach bardzo liberalnem, gdyż np. na obwałowanie Morawy

przyznaje Austrii dolnej zamiast unormowanego ustawą 30% zasiłku, nawet 1/3 kosztów, tj. 31,1% ponad dozwolone maximum subwencji.

Jeżeli się natomiast weźmie pod uwagę stosunek subwencji państwowej, przyznanej naszym krajowi, do całego dotychczasowego wydatku z funduszu melioracyjnego, to subwencja ta w wysokości 383.428 złr. w porównaniu z wydatkiem preliminarzowym z tego funduszu na całą Przedlitawią 1.792.965 złr. przedstawia około 21% — subwencja zaś tegoroczna 74.906 złr. w porównaniu z całym na r. b. preliminarzowym wydatkiem 376.895 złr. daje niespełna 20%.

W uwzględnieniu obszaru, liczby ludności, ilości rzek nieuregulowanych i powierzchni nieużytków w naszym kraju, należałoby się naszym krajowi aż do wysokości § 3 państwowej ustawy melioracyjnej 26% wydział w pięciomilionowym funduszu melioracyjnym, zatem subwencja w wysokości 1.300.000 złr. Gdy zaś uchwalone dotychczas przez Sejm krajowy ustawy wyczerpują z tej subwencji zaledwie kwotę 383.428 złr., a na najbliższej sesji sejmowej mogą być przedłożone tylko dwa dalsze projekty regulacji dwóch rzek na Powiślu (Babulówki i Trześniówki), które już w roku ubiegłym zostały przygotowane, a które przy sumie kosztorysowej 395.000 złr. (Babulówka 160.000 złr., a Trześniówka 235.000 złr.) i 30% — wym udział funduszu melioracyjnego w kosztach zapewniają krajowi dalszą subwencję w kwocie 118.500 złr., zatem po ewentualnem nawet uchwaleniu tych dwóch dalszych przedsiębiorstw zostałaby dla naszego kraju do zapania z państwowego funduszu melioracyjnego suma 798.072 złr., której zarezerwowanie dla Galicyi należałoby zapewnić osobną uchwałę sejmową, podobnie jak to uczynił sejm tyrolski na ostatniej sesji, uchwalając bez żadnych podstaw technicznych kwotę 300.000 złr. na melioracje i zwołując Rząd do udzielenia równej subwencji z państwowego funduszu melioracyjnego, pomimo, że już na te cele uzyskał w drodze osobnych ustaw państwowych kilkanaście milionów złr. zasiłku ze skarbu państwa.

KOESPONDENCYA „CZASU.”

Lwów 16 maja.

(X) Tutejszy Bank rolniczy przebywa obecnie przesilenie w wewnętrzny swoim ustroju. Pamiętanie są ożywione rozprawy, które toczyły się w zwyczajnem walnem zgromadzeniu, odbytem w marcu r. b., z powodu zwinienia filii Jarosławskiej, przyczem wyszło na jaw rozdwojenie panujące między dyrekcją a Radą nadzorczą. Już wówczas postanowiono zwołać nadzwyczajne zgromadzenie, na którym miała być uchwalona zmiana statutów w tym kierunku, ażeby dla członka Rady nadzorczej wystarczało posiadanie jednego udziału, a nie, jak dotychczas, pięciu udziałów. Takie nadzwyczajne zgromadzenie, niezapowiedziane poprzednio w dziennikach, odbyło się onegdaj, ale przybyło tak mało członków, że kwestya zmiany statutów nie mogła być wzięta pod rozprawę. Wpłynęła natomiast na stół sprawa targu naczelnego dyrektora z Radą nadzorczą, nad którą zgromadzenie przeszło do porządku dziennego, poczem około 30 członków opuściło salę. Kilku pozostałych członków wybrało trzech nowych dyrektorów, a mianowicie pp. S. Mikolascha, J. Brajera i A. Schellenberga, a zaniechano wyboru nowej Rady nadzorczej.

W ostatnich dniach trzeci z rzędu władka ruskim, najprzew. X. biskup Stupnicki w Przemyslu wydał do duchowieństwa katechizm, zabraniającą prenumerowania Nauki i Słowa Bożego, redago-

POTOP

POWIEŚĆ przez Henryka Sienkiewicza. Tom piąty. (Ciąg dalszy)

W pobliżu Pragi wstrzymał pan wojewoda chorągwie i nakazał wolny pochód. Stolica wyznurzała się coraz wyżej nad wodę. Wzrost wody widać było na dnie kanału. Wzrost wody widać było na dnie kanału. Wzrost wody widać było na dnie kanału.

Patrzcie na ową wieżę w samym pośrodku Warszawy — mówił. — Oto arx regia! Zebym tyle lat żył, ile obiadów tam u królewskiego stołu zjadłem, Matuzalabym w kozi róg zapędził. Nie miał też król bliższego odemnie konfidenta, mógłbym wybierać między starostwami, jako między orzechami, a rozdawać je tak łatwo, jak ufnale. Siła ludzi promowała, a gdy wchodził, to senatorowie pas mi się klaniałi, po kozacku. Pojeżdżali też na oczach królewskich odbywałem, bo mnie lubili na widzieć przy robocie; marszałek zaś musiał zamykać oczy.

— Srogi gmach! — rzekł Roch Kowalski. — I pomyśleć, że wszystko to ci psiajuchowie mają w ręku!

— I lupią okrutnie! — dodał Zagłoba. — Słyszcie: kolumny nawet z murów wydzierają i do Szwecji wywożą, które są z marmuru i innych drogich kamieni... Nie poznam miłych kątów, a przeciw słusznie rozmaicie scriptores zamek ów za ósmą cud świata uważają, bo oprócz tego ma król francuski znaczny dworzec, ale kiep w porównaniu do tego!

— A owo, co to za druga wieża w pobliżu na prawo?

— To święty Jan. Jest z zamku do niego krąganiek. W tymto kościele objawienie miałem, bo gdy raz po niezaporaż przystałem, słyszę głos od sklepienia: „Zagłoba, będzie wojna z takim synem, królem szwedzkim, i calamitates wielkie nastąpią!” Ruszyłem co temu do króla i powiedziałem, sam słyszał, a tu ksiądz prymas pastorałem mnie w kark: „Nie powiadał głupstw, pijany byłeś!”

— Jakże teraz! Ten drugi kościół, zaraz tam obok, to jest collegium Jesuitarum; trzecia wieża obok, to curia; owa czwarta w prawo, marszałkowska; a ów zielony dach, to Dominikanie. Wszystkiego nie wymienię, choćbym językiem umiał obracać, jak szablą.

— Chyba niemasz takiego drugiego miasta na świecie? — zawołał jeden z żołnierzy.

— Dlatego też wszystkie nacye go nam za-zdroższą.

— A ów cudny gmach na lewo od zamku?

— Za Bernardynami?

— Tak jest.

— To pallatium Radziejowskianum, dawniej Kazanowski. Uważają go za dziełwaty cud świata, ale zaraz na niego, bo w tychto murach zaczęło się nieszczęście Rzeczypospolitej.

— Jakże to? — spytało kilka głosów.

— Bo jak się wziął pan podkanclerzy Radziejowski z żoną wadliwą i wojować, tak król się za nią ujął. Wiecie wprawdzie, co o tem lubież mówili, a to pewno, że i sam podkanclerzy myślał,

iż mu się żona w króla kocha, a król w niej... zaczem przez inwidię do Szwedów uciekł, i wojna się rozpoczęła. Co prawda, siedziałem wtedy na wsi i końca owej sprawy nie widziałem, jeno z relacji; ale to wiem, że ona nie do króla, tylko do kogo innego przedtem słodkie oczy, jako marcepan, robiła.

— Do kogo?

— Zagłoba pokręcił wazą.

— Do tego, do którego i wszystkie, jak mrówki do miodu, lały, jeno mi się nazwiska nie godzi mówić, gdyż zawsze brzydziłem się chełpliwością. Przytem zestarzał się człek, zestarzał, zdarł się, jako miotła, zamiatając nieprzyjaciół ojczyzny, ale nigdy nie było większego nademnie gładysza i dworaka, niech Roch Kowalski przysiędł...

Tu spostrzegł się pan Zagłoba, że Roch żadną miarą owych czasów pamiętać nie może, a więc tylko ręką machnął i rzekł:

— Wreszcie, co on tam wie!

Poczem pokazał jeszcze towarzyszem pałac Ossolińskich i Koniepcolskich, który ogromem prawie Radziejowskiemu był równy, wreszcie wspaniałą villą regia, a wtem słowne zaszło i mrok nocny począł nasycać powietrze.

Huk działa rozległ się na murach warszawskich i trąby ozwały się długo i przeciągle na znak, iż nieprzyjacieli się zbliżyli.

Pan Sapięha oznajmił też swoje przybycie pałba ze samopółdą, aby ducha mieszkańcom dodać, poczem teje jeszcze nowo poczęt przeprawiają, jako za Wisłę. Przeprowała się więc pierwsza lądowska, za nią pana Kotwicza, za nią Tatarzy Kmiciecowi, za nią Wańkowiczowa, za nią ósm tysięcy ludzi.

W ten sposób byli zarazem Szwedzi wraz z gromadzonym łupem, otoczeni i pozbawieni dowozu; panu Sapięha zaś nie pozostawało nic więcej, jak czekać, póki z jednej strony pan Czarniecki, z drugiej król wraz z koronnymi hetmanami nie przyciągnie, tymczasem zaś pilnować, aby się jakowe posiłki do miasta nie przekradły.

Pierwsze wieści przyszły od pana Czarnieckiego, ale niezbyt pomyślne, donosił bowiem, że wojsko i konie tak strudzone, iż w tej chwili nie może żadnego w obłożeniu wziąć udziału. Od czasu bitwy pod Warką dzień w dzień był w ogniu, a od pierwszych miesięcy roku styczni 21 większych bitew ze Szwedami, nie licząc podjazdowych ntarcecz i napadów na mniejsze oddziały. Piechoty na Pomorzu nie dostał, do Gdańska dotrzeć nie mógł; obiecywał, co najwięcej, trzymać resztę sił w szachu te armie szwedzkie, która pod Radziwiłłem, pod bratem królewskim i Duglasem stojąc u Narwi, przemysłowała jakoby obłożonym przyjść w pomoc.

Zaś Szwedzi gotowali się do obrony z właścicielom sobie megmentem i biegielnością. Jeszcze przed przyściem pana Sapięha spalono Pragę, obecnie poczęli ciskać granaty na wszystkie przedmieścia, jako na Krakowskie, Nowy Świat, a z drugiej strony na kościół św. Jerzego i Pannę Maryę. — Płonęły tedy domostwa, gmachy i kościoły. W dzień dymy wily się nad miastem, naksztaltł chmur gęstych i czarnych. W noc owe chmury stawały się czerwone i snopy iskier wybuchaly z nich ku niebu. Za murami błądzały się tłumy mieszkańców bez dachu nad głową, bez chleba, niewiasty otaczały Sapięhowski obóz z płaczem o miłosierdzie; widziano ludzi usnętych z głodu na szczytki, widziano dzieci, umierające z braku pokarmu, w obłędach wychydlonych matek, okolica zmieniła się w padół łez i nędzy.

Pan Sapięha, nie mając piechoty, ni dział, czekał na nadejście króla, tymczasem przychodził, ile mógł, w pomoc ubogim, rozsyłając ich partjami w mniej zniszczone okolice, w których jako tako mogli się wyżywić. Traskał się też niemało w przewidywaniu trudności obłożenia, gdyż uczeni inżynierowie szwedzcy zmienili Warszawę w potężną twierdzę. Za murami siedziało trzy tysiące wyczerzonego żołnierza, dowodzonego przez białych i doświadczonych jenerałów, wogóle zaś Szwedzi uchodzili za mistrzów w obłożeniu i obronie wszelkich fortec. Na ową więc troskę wyprawiał sobie

pan Sapięha codziennie uczy, w czasie których krążyły gęste kielichy, miał bowiem ów znaczny owy walek i niepospolity wojownik tę przywarę, iż wesołota kompanie i brząkanie szkłem nad wszystkim nawidził, często nawet służby dla uciechy zaniebdnąc.

Dzienna natomiast przezornością wieczorną folgę wyznagradzał. Do zachodu słońca pracował szczerze, wysyłał podjazdy, ekspedycja listy, sam objędział strażę, sam przysięchwał schwytych język, natomiast z pierwszą gwiazdą często i skrzyplki odzywały się w jego kwatery. A gdy raz się wesołota, to już na wszystko pozwalał, sam nawet posyłał po oficerów, choćby straży pilnujących, albo na podjazd wyznaczonych, i krzyw był, jeżeli który się nie stawiał, gdyż nie było dnia uczy bez cianoty. Przymawiał mu za to rankami mocno pan Zagłoba, ale wieczorami często samego zezelad bez duszy do kwatery Wolodyjowskiego odnosiła.

— Święteby Sapiro do upadku przywiódł — tłumaczył się na drugi dzień przyjacielom — a cóż dopiero mnie, którym zawsze igraszkę miłował. Jeszcze ma szcześniejszą jakąś pasję kielichy we mnie wmusza, ja zaś, nie chcąc się grubianinem okazać, ustępuję przed przyrunka, bo zawsze to obserwowalem, żeby gospodarzowi nie uchybiać. Ale już ślubowałem, że na przyszły adwent każę sobie grzebić dyscypliną dobrze smarować, bo sam to rozumieję, że swawola bez pokuty zostać nie może, tymczasem muszę mu już dotrzymywać, a to z obawy, aby w gorze jakie nie wpadł kompanie i do reszty sobie nie folgował.

Byli tacy oficerowie, którzy i bez dozoru hetmańskiego służbę pełnili, ale niektórzy zaniebdywali się wieczorami srodze, jako zwyczajnie żołnierze, ręką żelazną nad sobą nieczujący.

Nie omieszkał korzystać z tego nieprzyjacieli.

(Ciąg dalszy nastąpi).

wanych przez p. Namowicza. X. biskup Stupnicki, który chorował dłuższy czas, przyszedł zupełnie do zdrowia, i w lipcu r. b. ma przystąpić do konsekracji odnowionej cerkwi katedralnej w Przemyslu.

X. metropolita Sembratowicz wyjechał wczoraj ze Lwowa na wizytację dekanatu Podhajeckiego. Włoszanie gminy Toki, niedaleko Zbaraża i granicy rosyjskiej, zamierzają od Tadensa hr. Dzieduszyckiego nabyć cały obszar dworski, obejmujący około 1206 morgów ornego pola, 21 morgów ogrodów i sadów, 184 morgów stawów, młyn itd., za kwotę około 300.000 złr. Gmina Toki jest jedną z najmniejszych gmin wiejskich we wschodniej części kraju i jest istotnie wzorowo administrowana. W ostatnich latach spłaciła ona za swoich członków, zadłużonych w Banku wrocławskim, około 50.000 złr.; zakupiła w sąsiedniej wsi Paleznicach, około 120 morgów; za kordonem kupiła 60 morgów, a u siebie wykupiła grunta będące w posiadaniu izraelitów. Około 4000 złr. ofiarowała na budowę mruwaney szkoły; w magazynie zbożowym ma około 1000 korey zboża, a w kasie gminnej jest przechowany fundusz nbożnych i fundusz pożyczkowy wynoszący 2115 złr. w cerkiewnej zaś kasie jest przechowana gotówka kwota 8000 złr.

Wczoraj poniedziałku doszła nas wiadomość o nagłej śmierci Erazma Wolańskiego, posła na Sejm krajowy i prezesa Rady powiatowej w Hn statynie; zmarł on w swoim majątku w Czarnokocach, żalowany przez wszystkich, którzy umieli w nim cenić gorliwość i wytrwałość w pracy obywatelskiej.

Wiedeń 16 maja.

(S. K.) Komitet wykonawczy prawicy odbył wczoraj naradę z gabinetem w sprawie ugody austro-angielskiej.

Posiedzenia te, które odnawiają się przy każdej ważniejszej sposobności, już z powodu znaczniejszej liczby osób, biorących w nich udział, przybierają rozmiary i charakter sejmiku; licniejsze są one niż najmniejszy Sejm krajowy austriacki. Nie odniesiono z wczorajszych narad wrażeń, aby sprawa ugody natrafiła na strony większości na ważne i zasadnicze przeszkody ani też, aby ta większość chciała wziąć na siebie odpowiedzialność za szkodliwy i niepożądany odnośnie zakazania całej rzeczy.

Rozprawy nad ustawą o zabezpieczeniu robotników rozpoczną się we wtorek. Ustawa o opustach podatkowych przeciwstawiła i zwiędziła przyjęciem wniosku p. Zallingera, w obecem brzmieniu sankcji najwyższej nie otrzyma. Układy między stronictwami a rządem co do tej ustawy oddawna się toczyły i minister skarbu uwzględnił stopniowo wszelkie racjonalne uwagi, oraz żądania nawet takie, które nie całkiem odpowiadały jego zapatrywaniom, słusznie zatem mógł mniemać, że już wyzerpane zostały w tej mierze życzenia, i bardzo zrozumiałą jest rzeczą, iż rząd uważa już za stanowiska swojej powagi, za niestosowne wszelkie dalsze w tej mierze niespodzianki, które pojawiły się w Izbie. Sprawy tych niespodzianek przypisać sobie będą musieli, nieprzejście do skutku ustawy, która ostatecznie na celu miała ulgi dla opodatkowanych i takowe byłyby normowa-

Zdaje się, że ustawa przeciw socyalistom nie przyjdzie pod obrady podczas bieżącej sesji. Co raz większe powstają wątpliwości, aby posiedzenia Izby zakończyły się, jak to było zamierzone — na Zielone Święta.

W ministerium spraw wewnętrznych wypracują obecnie operat dotyczący obdnowienia Stryja; skoro ukończonym zostanie, ministerium skarbu powzięło odpowiednie postanowienia i postawi wnioski.

Stan finansów węgierskich, a zwłaszcza znaczne bardzo przekroczenia budżetowe, nad którymi toczą się rozprawy w sejmie węgierskim, budzą pewne troski, a zagranica coraz bardziej staje się podejrzliwa, co się tyczy skarbowości tamtej połowy monarchii. Ibaćcej przedstawia się rzecz odnośnie do obecnego stanu i zarządu finansów przedlitawskich. Zaufanie do nich zwłaszcza we Francji znacznie się zmniejszyło, a to dlatego, że, jak mówią w sferach politycznych paryskich, minister skarbu mówi zawsze prawdę, a następnie nie jest skorym „do dawania.“ Wstrzeźwienie zresztą pewna z tej strony nie tylko oddziaływała korzystnie na kredyty, ale zwłaszcza w dzisiejszych czasach, w których powzięto zwyczaj o zekwiwania i żądania zbyt wiele od państwa, jest koniecznością finansową dla skarbu, a higienicznym środkiem wobec społeczeństwa. Przypomina mi to, iż pewnego razu jedna z wielkich dam naszych, znana zresztą z daleko sięgającej dobroczynności, sporządziła polecia spis wszystkich próśb i żądań zanieślonych do niej przez jeden rok.

Pokazało się, że suma przerosła o wiele połowę rocznego dochodu. Prawdopodobnie tutejsze ministerium finansów mogłoby w przybliżeniu coś podobnego wykazać.

Pan Henryk Blumenstok, który po dłuższym urlopie powrócił był w stopniu radcy sekcyjnego do biura prasowego, w którym tak zaszczytnie i z znanym taletem trudne pełni obowiązki, został w tych dniach rzeczywistym radcą sekcyjnym. Zastąpił go do wszelkich miar odznaczenie milem będzie, zwłaszcza redakcyi *Czasu*, która nie przestała nigdy dawnego współpracownika z świetnych czasów Maurycyego Manna zaliczać do swojej rodziny. — Pan Piotr Górski przechodzi z tutejszego namiestnictwa do lwowskiego; będzie to niewątpliwie pożądaną dla administracji krajowej nabytek, tem więcej, że młody ten urzędnik miał sposobność nabrania kilkoletniego praktycznego wykształcenia w doskonałej szkole tutejszego namiestnika, a dawnego delegata do lwowskiego i zastępcy namiestnika we Lwowie. — Baron Possinger wyraża się bardzo o nim pochlebnie. Jednocześnie, jak już wam wiadomo, syn ministra skarbu Dunajewskiego, chcąc pracować w kraju, uzyskał przeniesienie z ministerstwa handlu do namiestnictwa lwowskiego w stopniu sekretarza namiestnictwa. Słub p. Stanisława Dunajewskiego z córką postą Madejskiego odbędzie się w Krakowie w Zielone Święta.

Wiosenny karnawał wiedeński ożywia się; ulubione pikniki już się rozpoczęły; zamierzony jest wielki bal składkowy. Wyścigi rozpoczynają się jutrze i ciągną do Wiednia cały austriacki świat sportu. *Derby* austriackie naznaczone na przyszłą niedzielę. Główne jednak zajęcia, budzi wielką uroczystość, urządzona w Praterze przez ks. Pandinę Meternich na ten sam dobroczynny cel, co przedstawienia w pałacu ks. Schwarzenbergów. Odbędzie się ona w sobotę i niedzielę

29 i 30 maja. Program zapowiada zabawę nad zabawami, kolośalną *foire aux plaisirs*, w uroczajeniu której, książka rozwinię wszystkie bogate zasoby swojej żywej wyobraźni i ducha inicjatywy. Pochód kwiatów (*Blumencorso*) będzie punktem kulminacyjnym uroczystości; ma w nim wzięcia udział ekipa Jockey-Clubu, cały w różę astrojony.

Dziś odbywa się w Rotundzie ciągnięcie loteryi końskiej wystawy, która zresztą wogóle niezbyt świetnie wypadła.

Wyjazd cesarstwa rosyjskich do Sebastopola znanca charakter obecnej podróży władcy Rosyi, która, jak już wam dawniej donosiłem, ma głównie na celu, nadanie nowego rozwoju siłom morskim na morzu Czarnem i lepsze, niż dotąd, użytkowanie wykreślenia z traktatu paryskiego, znanej klanzni. Cesarz Aleksander III jest zadowolony marynarzem i w wielkiem zamiłowaniu oddaje się odnośnym zatrudnieniom, co nie przeszkadza, iż również poczuł w sobie od czasów sprawy afgańskiej powołanie do dyplomacji, tak dalece, iż podobno czasem sporządzać próbnje o sobie depesze i noty.

Już dostała się do tutejszego *Salonblatt* pogłoska, że Cesarstwo austriackie oddadzą w bieżącym roku wizytę cesarskiej parze rosyjskiej. Czyżby ukazanie się w tym dzienniku owej wieści, znaczyło miało, iż znova spotkanie będzie miało przeważnie zamię towarzyskie?

Wiedeń 15 maja.

(a) Klub ks. Liechtensteina odniósł wczoraj zwycięstwo nad sprzymierzeńcami swymi i nad rządem, a odniósł je za jedynymślnem ze strony lewicy poparciem. Większością głosów utrzymała się poprawka p. Zallingera, składająca na rząd obowiązek odpisywania podatku gruntowego w razie tych wszystkich szkód polowych, co do których projekt komisyjny nadawał tylko prawo ministrowi skarbu uwzględniania ich, lub nieuwzględniania, w miarę własnego uznania. Są to szkody, zrządzone w ziemiopłodach przez mrozy, posuchę, myszy, ulewne deszcze i t. p. W komisji toczyły się o tem postanowieniu obszerne i wyczerpujące rozprawy, i rząd niejedno ważne uczynił ustępstwo. Wnioski jednak, w myśl poprawki Zallingera stawiane, komisja odrzuciła, i miała słuszne do tego powody. Dość przytoczyć ten jeden, że przy klęskach w mowie będących nie da się ani powód, ani rozmiar szkody z taką ścisłością sprawdzić i określić, jak przy owych klęskach, które już według dotychczas obowiązującej ustawy wkładają na rząd obowiązek odpisywania podatku. Obowiązek taki, jak wiadomo, powstaje w razie ognia, wylewu i gradobicia. W tych wypadkach można powód klęski sprawdzić dotykalnie, szkoda następuje natychmiast po doznanej klęsce i może być przez znawców ściśle obliczona. Nadto obowiązek rządu jest w takich wypadkach złagodzony tem dalszem postanowieniem, że podatek ma być opłaconym, jeżeli rolnik ma czas jeszcze w tym samym roku obsiać ponownie pole, nawiedzone klęską, i plan z niego zebrać. To wszystko nie da się zastosować do klęsk, które objęte są poprawką Zallingera. Szkoda, spowodowana przez mrozy albo posuchę, najczęściej dopiero podczas zimy może być sprawdzona, a natenczas najbystrzejszy rzeczoznawca nie orzeknie z pewnością, jaką część niedoboru w płonach polowych należy na karb klęski elementarnej, chociażby niewątpliwie, a jaką część należy przypisać niedbalej może uprawie roli, albo złemu doborowi nasiennego ziarna. Bywają wypadki, że klęski tego rodzaju nie szkodzą bynajmniej żdźbłu, i dopiero pod cepem pokazują się, jak dalece kłosa były puste. Dane więc do oszacowania szkody i do niewątpliwego skonstataowania jej pochodzenia tak są w tych wypadkach niepewne i niewystarczające, że niepodobna oprzeć na nich obowiązku rządu i nadać poszkodowanemu prawo, którego mógłby aż u trybunału administracyjnego dochodzić. Postanowienie takie otworzyłoby wrota dla niezliczonych podań o ulgi w podatkach, a władze musiałby, chcąc temu nawalowi podoleć, odłożyć na bok niejedno inne zadanie; korzyść zaś dla opodatkowanych pozostałaby zawsze wątpliwą.

Większość komisji nie mogła przyjąć tego rodzaju wniosków i rząd nie mógł zgodzić się na nie. Ale reprezentanci gmin wiejskich w prowincjach niemieckich czują zwykle pod koniec sesji nieodpartą potrzebę popisania się swoją gorliwością i pochłubić się wobec wyborców, że czynili, co mogli. Dla nich pochwała ze strony nieswiadomych rzeczy jest tem, czem bywa gdzieindziej szumny panegiryk w dzienniku. Zławsza w roku bieżącym, po niedawnem głosowaniu o pospolitem ruszeniu, co wywołało narzekanie w niejednem kółku wyborczem, wspomnieli postowie nie mogli oprzeć się pokusie zadokumentowania swojej niezłomnej dzielności. Była wprawdzie chwila, w której zdawało się, że klub Liechtensteina podda się zdaniu przywódców, i albo nie dopuści postawienia poprawki, albo jej w Izbie nie poprze. Popiecznicy Zallingera oświadczyli, iż nie będą zamierzonej poprawki popierać i nie rozerwa solidarności prawicy, jeżeli żaden ze sprzymierzonych klubów nie będzie stawił poprawek. Kiedy jednak Koło polskie uchwalilo wniesić znaną poprawkę, co do tak zwanej „Nothlage“, klub Liechtensteina przyjął jedynomyślnie wniosek Zallingera, a opozycja w Izbie, gotowa zawsze wbić klwy między frakcyje prawicy i nastawiać się na niemieckich włoszian, poparla wniosek całą siłą.

Skutek tego, pozornie na rzecz włoszian wywalzonego zwycięztwa, jest jasny. Po doznanej porażce rząd mógłby cofnąć ustawę, rozszerzającą znacznie zakres ulg podatkowych, ustawę, która w takim razie, według regulaminu Izby, nie mogłaby już być wniesiona z jej inicjatywy. Rząd może postąpiłby tak, gdyby kierował się tylko fiskalnemi względami. Prawdopodobnie jednak nie uczyni on tego i będzie się starał w Izbie panów przywrócić pierwotną swego przedłożenia ośnowę, a to w nadziei, że kiedyś Izba poselska, postawiona między przyjęciem projektu rządowego a uniemożliwieniem ustawy, przeniesie korzyść dla wyborców rzeczywistą nad pustą chlubę i upór. Ale tymczasem, Bóg wie, ile razy mroz zwrzy posiewy, ile razy skwar je zniszczy, myszy zjedzą, albo deszcze zaleją. W bieżącym roku z pewnością Izba panów nie będzie już mogła zająć się tą sprawą. W ciągu przyszłej sesyi sprawy ugodowe będą mieć przed innemi pierwszeństwo. Czekaj więc chłopie, aż p. Zallinger w lepszym będzie humorze.

W komisji cłowej większość dziś zaskoczona została niespodziewanym wypadkiem. Członkowie opozycji zażądali rozprawy nad wszystkimi po-

zycjami taryfy cłowej, nie poprzestając na tych, które są objęte nowelą przez rząd przedłożoną. Dopuścił to przewodniczący, a przez to dyskusya może przybrać rozmiary, tak wielkie, że nietylko Izba, ale może nawet komisya nie zdoła sprawy w przeciągu czterech tygodni załatwić, podczas gdy ani rząd, ani większość nie życzą sobie przedłużenia sesyi poza Zielone Święta.

Wiedeń 14 maja.

Wojna cłowa z Rumunią jest zatem zapowiedziana i niebawem się rozpocznie. Według informacji z ministerstwa spraw zagranicznych, które tutaj jest jedynie kompetentem, zachodzi że stroy Rumunii premedytowana *malu fides*. Komisja rumuńscy postawili żądania bezwzględnie niemożliwe, mianowicie odmówili stanowczo przyznania dobrodziejstwa klanzni *der Meistbegünstigung*, dla wszystkich towarów austriackich, które są w dotychczasowym traktacie określone (*gebunden*), nadto odmówili również dla wszelkich towarów, w których Rumunia ma interes, to jest, które sama produkuje, lub chce w dostatecznej dla siebie ilości i jakości produkować. Natomiast zażądali dla Rumunii zupełnej wolności od cła dla rumuńskiego zboża i bydła. To jest istota rzeczy. Niemcienne oświadczenie bar. Pusswalda, kierującego prowizorycznie ministerstwem handlu, że były oprócz powodów ekonomicznych także i inne, nie znane mu, które rząd rumuński do zajęcia takiego stanowiska skłoniły — nie może się obecnie odnieść do powodów polityki zewnętrznej, międzynarodowej, jak raczej do polityki wewnętrznej rządu rumuńskiego. Zapewne w pełnej Izbie bar. Pusswald złoży jasniejszą odpowiedź, lecz i bez niej niepodobna inaczej postępowania Rumunii nazwać, tylko szalaniem. Jest ona już w wojnie z Francją i ze Szwajcaryą; dla swojego zboża i bydła innego targu niema, tylko w Austrii. Jeżeli liczy na Niemcy, to leży w mocy Austrii uniemożliwić jej transito przez Austryę transporta, przez zniesienie taryf związkowych, międzynarodowych, a zastosowanie taryf lokalnych, wysokich. Te taryfy, dodawszy do nich cła niemieckie, odrzuć te widoki sparijalizują. Tak samo mylna jest kalkulacya podniesienia przemysłu rumuńskiego przez zamknięcie importu z Austrii. Niemcy bowiem i Anglia mają sobie przyznana *Meistbegünstigung* aż do r. 1891, o ile więc zmniejszy się import austriacki, o tyle angielski i niemiecki się wzmoże, a rumuński przemyśl na tem nie zyska. Może zaś być mowa tylko o imporcie drogami wodnymi, gdyż, raz wojna się rozpocznie, to również dla transitojowych transportów z Niemiec do Rumunii przez Austryę zastosowane zostaną taryfy wysokie.

Zboże rumuńskie nie pójdzie do Francji i Szwajcaryi, z którymi jest Rumunia w wojnie i dokąd Austriya koleją alberską eksportuje; do Anglii także nie pójdzie, gdyż targu Indjom i Odesie nie odbierze. Więc rolnictwu rumuńskiemu grozi ruina. Jakież zatem względy kierują rządem rumuńskim? Kiedy przed 10 laty hr. Andrassy zawarł traktat z Rumunią, był tam w steru konserwatywny gabinet Boreacu. Opozycyę przewodził zaś Bratiano i hasłem jej było, że Boreacu sprzeda kraj Austrii. Wszystko, cokolwiek złego Rumunię spotkało, wywołała opozycja z traktatu z Austrią. Teraz Bratiano jest w steru i stoi na czele dawniejszej opozycji, tyle tal przeciw traktatowi obrabianej. Bratiano (gdyby nawet uznawał mylności swojego stanowiska) wstydzi się przyznać do tego i lęka się, że go własne stronnictwo opuści. Więc musi on iść w kierunku wojny, która doprowadzi Rumunię do absurdu. Wtedy albo przekona się jego większość, że trzeba ustąpić, że wojny z Austrią prowadzić nie można, albo też gabinet ustąpi, a nowy będzie się prosił o zawarcie traktatu. Byłoby to coś, jak Deljannis, który także sam się wprawił w położenie bez wyjścia. Tak stoją rzeczy. *N. Fr. Presse* oczywicie reprezentuje jednostronne lamenta kilku firm, a winę wojny zwała, jak zwykle, na Polaków. Jest to perfidia. Nie większość Izby wiedeńskiej prowadziła rokowania z Rumunią, ale minister spraw zagranicznych; nie według życzeń Polaków wyłączenie, ale według potrzeb całego państwa austro-węgierskiego. Interes Węgrów jest nierównie ważniejszy w tej sprawie, niż Galicyi, i tylko pod tym warunkiem rząd węgierski zgodził się na cła przemysłowe w taryfie nowej — że równocześnie rolnictwo od strony Rumunii co do zboża i co do bydła dozna obrotu.

Na wystawie i ankecy międzynarodowej szkiców i obrazów na rzecz Stryja i Liska nadeszło do dat 43 okazy, 10 zapowiedziano z różnych stron, z Węgier około 20, z Warszawy 11 skrzyń. Komitet dam liczy na pewno na wspaniałomyślność Matejki.

Wiedeń 16 maja.

Na co Rumunia liczy? Czy wytrzyma wojnę ekonomiczną z Austrią, którą umyślnie wywołała? To pytanie zadają sobie wszyscy ludzie tutaj, którzy to sprawy obochoda. Odpowiedzię zasięgną po części i z rumuńskich źródeł dają poznać oprócz ekonomicznych motywów, także w głębi, po za kulisami, i polityczne motywa. Mianowicie słyszę się dają rozumowania następnę: Gdy się dla rumuńskiego zboża targ austro-węgierski zamyka, więc sobie Rumunia inne targi wyszuka z pomocą więc państw która w tem znajduje swój interes, interes swoich kolei i swojego wpływu politycznego. Żeby zdobyć sobie targ niemiecki, potrzeba tylko, żeby koleje rosyjskie i niemieckie zawarły kartel, przyznały tak niskie taryfy dla bezpośredniego transitojowego transportu z Rumunii, żeby przez to ta dłuższa droga nie była droższą od transitojowej drogi przez Austryę, która zostanie w skutek wojny cłowej przez droższe taryfy utrudnioną.

Dla Niemiec będzie to pożądanem; te nowe taryfy niskie będą służyły dla importu wyrobów przez myślni niemieckiego, który będzie się starał w Rumunii zająć miejsce dotychczasowego importu austriackiego.

Rosya wprawdzie stworzy przez to dla własnego zboża rumuńską konkurencyę w Niemczech, lecz ten wzgląd Rosyi wstrzymywał nie będzie ze względu politycznych. Odda ona przez to wielką usługę i Niemcom i Rumunii, a nie trzeba zapominać, że na tronie rumuńskim siedzi Hohenzollern, a dla Rosyi prowadzi jedyna, możliwa droga na Wschód przez Rumunię.

Tym sposobem łącząłaby się kampania handlowo cłowa z widokami politycznymi. Kto wie, czy to zerwanie ze strony Rumunii nie jest zatem po części szachem rosyjskim przeciw Austrii, przeciw Balcaryi, pociągnięciem, które ma zwołna

pezwolił Rosyi do odzyskania utraconego chwilowo na Wschodzie stanowiska. Kto wie, czy nie pomaga do tego ks. Bismark, grając, jak zwykle, na dwie strony; pokazując Austrii, że Niemcy trzymają ją w rękę, że jeżeli z Niemcami nie wejdzie w jakies ściśle ekonomiczne związki, to Niemcy muszą po za nią, więc przeciw niej związków tych szukać, pomimo że między monarchiami obowiąznie przyjaźń. Dodaję nadto, że Rumunia z pomocą Anglii drogą wodną z czterech portów swoich znajdzie sobie zbyt dla swoich plodów rolniczych; angielskie okręty, importujące wyroby angielskie, będą, powracając, zabierać zboże rumuńskie. Inaczej ma się rzecz z wywozem rumuńskiego bydła. Po zamknięciu granicy austro-węgierskiej wywoz ten zupełnie ustaje, a handel ten ma dla Rumunii może większe znaczenie jeszcze, niż handel zbożowy.

W dalszej perspektywie wywodzą już, że z tych zmieszanych ekonomicznych i politycznych stosunków wytworzy się musi nowe ugrupowanie państw, w którym po jednej stronie staną Rosya i Anglia, zagarniające pod swoją opiekę Rumunią, a z drugiej Austro-Węgry i Francya, Niemcy zaś pozostaną w posrodku, dla obu stron potrzebne i groźne.

Zapatrzywania wynieszone tu idą w innym kierunku d tych, które w poprzednim liście naszkicowałem. Pokazuje się z tego, o ile te sprawy są trudne, oraz że osobistości fachowe i tycydujące w ministerstwie spraw zagranicznych nie są zupełnie jednego zdania z taktiemz osobistościami w ministerstwie handlu; w ogóle zaś tyle jest stron do rozważania, tyle trudności do zwałczania, na tyle ewentalności trzeba się przygotowywać, że ostateczne zdanie: jak stoi i jak stanie Austriya wskutek wojny cłowej z Rumunią, w której z natury rzeczy biorą pośredni udział inne także wielkie państwa — ostateczne zdanie bardzo jest trudne i niebezpieczne.

Nie należy też zapominać, że ludność interesowana w Austrii w ogóle nie kieruje się w tych sprawach widokami państwowemi, ale własnymi interesami, a przeciw interesu te i prądy ignorowane być nie mogą.

Dyrekcya poczt i telegrafów przeniosła oficyały pocztowych Władysława Kierniga i Jana Wolańskiego z Rzeszowa tudzież asystenta pocztowego Józefa Mühlbauera z Brzeżan, wszystkich trzech do Lwowa, dalej asystentów pocztowych: Zygmunta Mako wieckiego z Podwołoczysk do Brzeżan, Seweryna Kuro wieckiego z Bieczacza do Drohobycza, Hillela Waldmana z Biela do Stryja i Alfreda Wiktora z Tarnopola do Bochni.

Minister rolnictwa zamianował komisarza lasowego Emila Hołowkiewicza wicelustratorem przy c. k. dyrekcji lasów i domen we Lwowie.

Lwowski c. k. wyższy sąd krajowy zamianował kancelistami c. k. sądów powiatowych: kancelistę c. k. sądu powiatowego w Horodence dla prowadzenia ksiąg gruntowych Leona Sochani wicza dla Rohatynia; tytularnego wachmistrza żandarmeryi Mikolaja Oreckiego dla Dobromila; sierżanta 77 pułku piechoty Arcyksięcia Karola Salvatora Korzeja Piaseckiego dla Krakowa i rachunkowego podoficera 11 pułku ułanów Aleksandra II cesarza Rosyi Seweryna Sas Zielńskiego dla Skolego, tudzież zamianował kancelistami c. k. sądów powiatowych dla prowadzenia ksiąg gruntowych: kancelistę c. k. sądu powiatowego w Dobromilu Edwarda Stelczyka dla Dobromila; kancelistę c. k. sądu powiatowego w Rohatynie Józefa Aurelega Duszyńskiego dla Rohatyna; rachunkowego podoficera 3 pułku pociągów, Emila Albinowskiego dla Uhnowa; rachunkowego podoficera 63 batalionu obrony krajowej Michała Kaznowskiego dla Skalaatu; nakoniec systemizowanego dyktaryusza tabuli krajowej we Lwowie Mieczysława Szmalńskiego dla Horodenki.

P. Kościelski, członek Izby panów w Sejmie pruskim w mowie swej w czasie rozpraw nad t. z. *Polenoverlage* rozwinął poglądy osobiste, w których poszedł zdaniem naszym za daleko, a z których można było wnieosować, że w razie zatargu z Rosyą, wbrew przesładowaniom, Polacy pójdą z Niemcami przeciw Rosyi w imię solidarności z cywilizacją zachodnią. Wycieczka ta młodego mowcy, bardzo nowoczesna, stała się wodą na młyn prasy panslawistycznej i polakozerzej w Rosyi, a w praskich dziennikach jeśli wywołała sympatyczne dla osoby mówcy wzmianki, to w niczem nie wpłynęła na złagodzenie owego *Drang nach Osten*, który z taką gwałtownością wyłącznie dziś przeciw nam się zwraca.

Wystąpienie mowcy zalicza się więc do tych szkoldliwych wyskoków indywidualnych, które należy trzymać na wodzy. Skutkiem niezadowolnienia, jakie z tego powodu miało się objawić w Kole polskiem w Berlinie — p. Kościelski ogłosił w *Deienniku poznajskim* następujące oświadczenie:

Szanowny Redaktorze!

Wrociwszy z dłuższej podróży, przekonałem się że w prasie tak krajowej, jak zagranicznej, mianowicie rosyjskiej, przemówienie moje w Izbie panów w dniu 15 z. m. dało powód do najrozmaitszych uwag i komentarzy. Na te ostatnie, mimo że zawierają wiele fałszywych dedukcyi, odpowiadać nie myślę, zastrzedz się jedynie pragnę przeciwko przypuszczeniu, jakoby przemówienie moje miało programowe znaczenie. Tylko nieznanostwo wewnętrznych stosunków Koła polskiego w Berlinie i jego taktyki męze w pomienionem przemówieniu upatrywał postawienie politycznego programu, bądź z mej strony, bądź ze strony Koła. Koło polskie stoi na straży całokształtu potrzeb i dążeń naszego społeczeństwa pod panowaniem pruskim; poza tem program politycznego stawiad nie ma powodu. Ilekroć coś zasadniczego objawie praguje, czyni to w formie oficjalnej deklaracyi, poszczególnym mowcom pozostawiając, na zasadzie solidarności, pewną swobedę w wypowiedzaniu poglądów, ale i odpowiedzialność za takowe. Przyjmując na siebie tę odpowiedzialność, stwierdzam jedynie, że przynależność naszego narodu do zachodniej cywilizacyi jest faktem historycznym, na który się mianowicie społeczeństwo rosyjskie nie obraża, ale z którym się w własnym, do brze zrozumianym interesie liczyć powinno.

Proszę cię, Szanowny Redaktorze, o gościnnost dla tych kilku słów w łamacz Twego pisma, łączę wyrazy wysokiego szacunku i poważania.

Józef Kościelski
członek pruskiej Izby panów.
Karczyn, 11 maja 1886 roku.

Sprawy szkolne.

Uchwały Rady Szkolnej. Rada uchwała udzielić Wydziałowi krajowemu zamknięcie rachunku kraj. fund. szk. emerytalnego z r. 1884. — Rada przyjmje do wiadomości reskrypt ministerialny, według którego prowadzenie rachunków kraj. funduszu emerytalnego pozostać ma nadal przy departamencie rachunkowym c. k. Namiestnictwa. — Rada wyklucza jednego ucznia szkoły realnej lwowskiej za szerzenie niemoralności wobec współuczniów z wszystkich szkół średnich i seminarjów nauczyielskich, a trzech uczniów tegoż zakładu ze szkoły realnej lwowskiej. — Rada wyklucza dwóch uczniów IV gimnazjum lwowskiego z powodu gorszącego wpływu na współuczniów i upadku moralnego ze wszystkich szkół średnich i seminarjów nauczyielskich, jednego zaś ucznia tego zakładu za współdziałal w różnych zdrojnościach, ze szkół średnich i seminarjum nauczyielskiego we Lwowie. — Rada wyklucza jednego ucznia seminarjum nancz. w Siemslawowie, zażądanego sądownie za oszustwo, ze wszystkich szkół średnich i seminarjów nauczyielskich. — Rada mianuje J.ana Gadulę drugim terycjanem przy gimnazjum św. Anny w Krakowie. Rada nieuwzględnia przedstawienia gminy miasta Krakowa przeciw dawniejszemu rozporządzeniu Rady szk. kraj., które postanawia, że place katechety przy szkole wydziałowej i na Podwalu, tudzież nauczyiciela religii moższewojne na Kazimierzu w Krakowie mają być pokrywane z funduszu szkolnego okręgowego w ten sposób, jak place innych nauczyicieli t. j. z dodatków do podatków.

Reorganizacya szkół realnych. Grono nauczyicieli lwowskiej wyż. szkoły realnej, wezwane przez Radę szkół kraj. do przedłożenia swych wniosków co do zamierzonej reorganizacyi naszych szkół realnych, oświadczyło się w zasadzie za wprowadzeniem: 1. języka francuskiego jako przedmiotu obowiązkowego, począwszy od klasy III; 2. języka angielskiego jako przedmiotu względnie obowiązkowego od klasy V; 3. obowiązkowej nauki gimnastyki we wszystkich klasach po 2 godziny tygodniowo, z tem zastrzeżeniem, że ogólna liczba godzin nankowych w tygodniu niema przesnieć w klasach niższych 30, a w klasach wyższych 32 godzin. Stosownie do tego uložony rozkład godzin i przedmiotów przedłożono Radzie szk. kraj.

Żydzi w szkołach. J. E. minister Dr Gausech w okólniku do władz szkolnych rozporządził ponownie, że od prac piśmiennych i rysunkowych wyjątek może być dopuszczony tylko względem uczniów, spobiających się na teologów i duchownych izraelickich.

Kronika miejscowa i zagraniczna.

Kraków 17 maja.

Wiceprezydent Namiestnictwa p. Loebł przejechał wczoraj rano przez Kraków, udając się wraz z małżonką do Karlsbadu.

P. Altdred Miliecki, prezes Rady powiatowej krakowskiej, wyjechał do kapiel.

Andrzej Adelsburg Ettmayer, emerytowany c. k. radca dworu, prezydent b. komisji nadzwornej w Krakowie, komander orderu Franciszka Józefa, kawaler orderu s. Włodzimierza III klasy, honorowy obywatel miasta Krakowa, zakończył długi żywot w d. 15 b. m. Urodzony w r. 1791 we Lwowie z ojca Antoniego Ettmayera, szefa buchalteryi i komisarza Stanów galicyjskich, wstąpił po ukończeniu studiów uniwersyteckich wcześniej do służby rządowej i jak na owe czasy w młodym jeszcze względnie wieku, bo w r. 1827 zamianowany starostą obwodowym w Samborze, pozostał tam do r. 1833, a pełniąc gorliwość służbę, umiał sobie zarazem zjednać pełnem taktu postępowaniem w trudnych przejściach r. 1831 pospoliczne uznanie obywatelskie. Z Sambora przeniesiony został na posadę starosty w Tarnowie, w r. 1835 otrzymał godność radcy dworu, a w r. 1848 prezydenta komisji nadzwornej w Krakowie, gdzie zakończył w r. 1851 swą służbę rządową, przeszedłszy w stały stan spoczynku. Ś. p. Ettmayer, jakkolwiek obcego pochodzenia, szczerze był przywiązany do rodzinnego swego kraju i niejednokrotnie zaslaniał go przed bezwzględnością ówczesnego wiedeńskiego rządu. Kiedy bowiem w r. 1849 nadszedł z ministerjum rozkaz przeniesienia nabożeństwa z katedry na Wawelu, podówczas przeznaczoną na ufortyfikowanie, do kościoła św. Piotra, oparł się temu stanowczo i rząd wskutek jego przedstawienia odwołał srogi ten dla narodu rozkaz. Ś. p. Ettmayer ożeniony był z Anną de Clerson, zmarłą w roku szesnasm, z którą najszczęśliwiej przeżył lat 62, obochodząc przed dwoma laty brylantowe wesela. Pozostawia on czterech synów, piastujących wyższe urzędy i córkę żalubnią Jenerałowi Larischowi.

Ślub. W sobotę pobłogosławił X. biskup Dunajewski w kościele OO. Kapucynów związkowi małżeńskiemu Dra floz. Franciszka Lubieńskiego, syna Stanisława i Laury z Jaraczewskich, z Poznanskiego, z panną Rozalją Góreczyńską, córką Juliana i Maryi z Czaykowskich. Po dopełnieniu obrzędu ślubnego, odprawił X. Biskup Mszę św. na intencyę młodej pary i w podniosłych wyrazach zwrócił się do niej z zastosowaniem do chwili przemówieniem. Z kościoła udał się orszak weselny do domu matki panny młodej, gdzie kilkadziesiąt osób, tak z Galicyi, jak z Królestwa Polskiego i Poznanskiego, z X. Biskupem na czele, zasiadło do śniadania. Toast na cześć państwa młodych został wniesionym w wzniosłych i gorących wyrazach przez X. Biskupa. Państwo młodzi opuścili tego samego dnia Kraków, udając się do swych dóbr. Zaznaczyć jeszcze należy, że w kościele znajdowało się przeszło 20 wiościan z dóbr rodziny Góreczyńskich, a fakt ten jest tem miłym w obecnych czasach, gdy tyle baśni pisano o niezgodzie między chłostą a dworem.

Ślub. W kaplicy pałacu biskupiego w sobotę o 5 wieczór X. Biskup krakowski pobłogosławił związek małżeński hr. Władysława Olszara z Zofią hrabanką Ożarówską. Piękną mowę ślubną rozpoczął X. Biskup od słów: „już nie będzie sierotą,“ a wykazując obowiązki rodziny wśród ciężkich warunków naszego społeczeństwa, poruszył do głębi serca obecnych. W domu hr. Gabrieli ze Starzeńskich Komarowej obochodono tego wieczoru podwójną uroczystość, weselną i imieninową, bo w ten gronie było pięć Zofij, a między nimi hr. Z. fia z Ożarówskich Starzeńska, która pannie młodej zastępowała matkę w troskach wychowania i w tym akcie weselnym. Wśród toastów mile wzbudziło wrazenie zdrowie „Polski i Polaków,“ wniesione przez przedstawicielkę Irlandyi, z narodem naszym wspólnością wiary i nieszczęść skojarzonoj.

Mam zaszczyt zawiadomić Szan. Publiczność, że dotąd istniejąca MASARNIE i skład wędlin pod firmą Wgo Wiktora Armolowicza w Krakowie przy placu N. Maryi Panny pod L. 1 przejąłem na własność i odtąd sam wyłącznie prowadzić będę.

Ogrodnik rozumiejący zadanie swojego zawodu, znajdzie od 1go lipca miejsce w Morawicy pod Krakowem. Blizsze porozumienie tylko osobiście w miejscu.

Ubiory dla straży ogniowej, ubiory dla górników, kompletnie przyrządzone, lub materye do nich, nieprzemakalne nakrycia na wozy i wszelkie rodzaje worków wyrabiają Wolf Pick's Söhne, c. k. uprzyw. fabryki towarów tkanych w Goltsch-Jenkau w Czechach.

Rządca gospodarz z chlubenmi i rekomendacyami od znanych w Galicyi obywateli ziemskich, wskutek zmiany miejscowych stosunków w gospodarstwie — poszukuje posady w mniejszym lub większym majątku, zaraz lub od 1 lipca b. r. Adres: A. O. poste restante Lisko. [1813-2-3]

Powróciwszy z Wiednia, — dzielnicy nauki i sztuki — zabrałem z sobą najnowszą i najlepszą metodę wiedeńską, przy czem nadmieniam, że z przeciągu trzech miesięcy najdokładniej kroju i szycia nauczy się można. Na żądanie udzielam tej nauki w domu prywatnym. Przyjmuję także suknie do szycia według najnowszych wzorów wiedeńskich. (1219-5-6) Emma Hellmann w Krakowie, ul. Grodzka Nr. 51.

Kto sobie kupi taki Weyla stołek kąpielowy do opalania — może się oddzielić bez trudów i kosztów kąpać. — Do ciepłej kąpielki 30" potrzeba tylko pięć konewek wody i 1 kilo węgla. Obszerne cenniki darmo. L. Weyl, właściciel o. k. przywileju w Wiedniu, L. Wallfischgasse Nr. 8. — Wanny, przyrządy natryskowe, klozety, chłodniki, także na miesięczne spłaty. (722-25-)

Fr. Kernreuter w Wiedniu, Hernalz, Hauptstrasse 117, poleca sikawki parowe, wozowe, odpródkowe i tarczowe, hydrofory, wozy na wodę, wozy strażackie, dźwigi ogniowe, strażackie ubrojenia, sikawki gospodarcze, magazynowe i ogrodowe, wszelkie pompy bardzo trwałe konstrukcyi instrumenta sygnałowe i do oświetlenia, węże i zwijadła. [1103-8-20] Ilustrowane cenniki darmo i oplatnie.

Najnowszy dokładny plan KRÓL. GŁÓW. MIASTA KRAKOWA WRAZ Z PRZEDMIESCAMI, odbity w czterech kolorach, z czterema pięknie wykonanymi widokami i objaśnieniem w formie książeczki. Wydanie drugie znacznie pomnożone i poprawione. Nakład i własność H. Müldnera. Cena egzemplarza 70 centów. Do nabycia we wszystkich księgarniach i w hali Sukiennic Nr. 5. Główny skład w Administracyi „Czasu“ w Krakowie.

HAASENSTEIN & VOGLER (OTTO MAASS) Wien, Prag etc. Teplika direkte Expedition von Anzeigen, betriebs, Anzeigens, Compagnons, Agentur, Personal, Arbeiter, Stellen, Wohnungs, Veranderungen, Waren-Empfehlungen, Submissions, Versteigerungen, Ankauf, Verkauf, Versteigerung, Versteigerung, Eisenbahn- und Schiffahrts-Pläne etc. etc. an alle Zeitungen des In- u. Auslandes. Prompte, discreete u. billige Bedienung. Zeitungen-Cataloge und Kontenanschläge gratis und franco. N.B. Die Engagementsnahme von Offerten werden geschäftlich behandelt.

4 kotły parowe w doskonalym stanie, 22' dług. 4 1/2' średn., każdy z jedną rurą płomienną 2' średn. Kompletnie uzbrojone po 750 marek na miejscu w Horst pod Berlinem, tudzież trzy kotły do farbowania średn. 1300 mm., głębok 900 mm., mocno cyną wyłożone, są z powodu braku miejsca do sprzedania. Blizszej wiadomości udziela M. Bloch Tarnobrzeg 11 w Wroclawiu. (1296-2-3)

Ważne dla p. właścicieli machin i ekonomów. Polecamy oplatnie do każdej stacyi kolejowej w kraju, podwójnie odkwaszony olej wulkaniczny, jako najtańsze smarowidło do wszelkich maszyn i wogóle do każdego przemysłu, za 100 kilogramów zlr. 18 z benzka. (782-19-30) Hübner i Hanke we Lwowie.

Pianino bardzo gustowne, nowe, tanio do sprzedania. Blizsza wiadomość przy ulicy Starowisłnej Nr. 12. (1204-4-) Do wydzierżawienia od s. Jana Zagaje folwark przy Gdowie — 80 morgów ziemi. Blizsza wiadomość u właściciela w Komornikach, poczta Doboczyce. [1309-2-3] Lokal na restauracyę i piwiarnię w Krakowie przy ul. Wiśniej L. 3, (obecna restauracya p. Majewskiego) — jest do wynajęcia od św. Michała b. r. — Blizszych wiadomości udziela właściciel domu na I. piętrze. (1316-2-3)

Tanie wydania J. Chociszewskiego. Gawędy starego leśniczego, z 12 rycinami, 80, 100 str. 50 ct. Kopa wesołych i ciekawych opowiadań, zebrał J. Chociszewski. 120, 64 str., 20 ct. Pół kopy wesołych opowiadań, zebrał J. Ch. 120, 48 str., 15 ct. Wesoły figlarz, zawierający ucieśne i ciekawe powiastki, wesołe opowiadania, dowcipy, żarty, figle itd. 120, 93 str., 26 ct. Opowiadania o zbrojach, strachach, czarach, o zaklętych skarbach i o podobnych niezwykłych sprawach. 80, 79 str., 30 ct. Mała historia polska z 20 obrazkami. Wydanie 3. 120, 95 str., 20 ct. Dzieje narodu polskiego dla ludu i młodzieży w krótkości opracował J. Chociszewski. Wydanie 5. z mostwem rycin. 120, 256 str., 50 cent. Jan III. Sobieski, król polski i obrońca chrześcijaństwa, jego życie i czyny, na pamiątkę 200-letniej rocznicy obrony Wiednia, dla ludu i młodzieży w krótkości opowiedział J. Chociszewski. Z 12 rycinami, 120, 160 str., 41 cent. Książeczka o Sobieskim dla dzieci polskich. 160, 64 str., z rycinami. 17 c. Sobieski pod Wiedniem dnia 12 września 1683 r. Na pamiątkę 200-letniego jubileuszu napisał J. Chociszewski. 80, 34 str., z 12 rycinami. 15 c. Powiastka o wietrze. Napisała dla młodzieży Eliszka Krasnohorska, z czeskiego przełożył J. Chociszewski. 80, 56 str., z 7 rycinami. 41 cent. Róża i niezapominajki, książeczka dla serc kochających, a szczególnie dla narzeczonych, zawierająca rozmowę kwiatami, opowiadania i t. d. 80, 110 str., z 12 rycinami. 41 c. Skarbeczyk poezyi polskiej dla ludu i młodzieży. 120, 256 str., 45 ct. Wybór pieśni narodowych, w którym się znajdują dumki, arye, marsze, krakowiaki, mazury, pieśni patriotyczne, wojenne, historyczne i t. d. 182 str. 41 cent. Trzydzieści pieśni i piosnek dla rzemieślników, 160, 48 str. opr., 20 ct. Bukiet powinnowań dla dzieci i młodzieży z dodatkiem listów prozą, 120, 88 str., 30 ct. Kupujący naraz za 2 zlr., otrzymuje w dodatku bezpłatnie książeczkę powieściową z rycinami p. t. „Leszek“.

Pierwsza węgiersko-galicyjska kolej żelazna.

ROZKŁAD JAZDY ważny od 1 czerwca 1886 r.

Table with columns for stations (Przemysł, Chyrów, Zagórz, Mezö-Laborcz, Legenye Mihályi), train types (Pociąg osobowy, Pociąg mieszany), and departure times. Includes sub-tables for 'z Przemysła' and 'IV. klasa kursuje tylko między Mezö-Laborcz i Legenye Mihályi'.

Galicyjski Zakład kredytowy ziemski w Krakowie wydaje LISTY ZASTAWNE 6% na walutę austriacką losowane w 18 lat, 6% " " " " w 36 lat, oraz 7% Listy dłużne " " w 20 lat. Listy te są najwłaściwsze do lokowania kapitałów gdyż: 1. Zakład Kredytowy w myśl §. 5 swych Statutów nie może prowadzić żadnych interesów bankowych lub giełdowych, a zakres jego działania ograniczony jest wyłącznie do udzielania pożyczek na bezpieczeństwo pupilarnem opartych. 2. Bezpieczeństwo to pupilarne stwierdzone jest na każdym Liście Zastawnym podpisem c. k. Komisarza rządowego, obok tego zaś cały kapitał zakładowy Towarzystwa służy jako dalsza tychże listów gwarancya. 3. Suma znajdujących się w obiegu Listów Zastawnych nie może przewyższać wierzytelności hipotecznych Zakładu, przy których nadto w myśl ustawy z d. 24 Kwietnia 1874 r. Nr. 93 dz. pr. p. za-antabulowane zostało, iż takowe służy przedewszystkiem jako kaucya na zabezpieczenie Listów Zastawnych w obieg wypuszczonych. Listy Zastawne i Dłużne Galicyjskiego Zakładu Kredytowego Ziemskiego są do nabycia po kursie dziennym: w Krakowie: w Galicyjskim Zakładzie Kredytowym Ziemskim, w Banku Galicyjskim dla Handlu i Przemysłu, we Lwowie: w Galicyjskim Banku Kredytowym, w Tarnowie: w Filii Galicyjskiego Zakładu Kredytowego Ziemskiego, w Warszawie: w Banku handlowym, w Wiedniu: w Lombard und Escompte-Bank, Kärntner-Strasse 10, oraz Bank u. Wechselgeschäft der Niederösterreichischen Escompte Gesellschaft, Kärntnerstrasse 9. w Berlinie: w Norddeutsche Grundcredit Bank, w Ofemuicu: u A. C. Lederer, w Bernie: w kantorze Laur. Herber, w Bozen: w kantorze D. Lehman. Zapadłe Kupony wypłacają się we wszystkich powyższej wymienionych instytucjach. (233-5-)

Przed nazwą stacyi oznacza, że dotyczący budynek stacyjny leży po lewej stronie w kierunku jazdy. (Rest.) Restauracya. X Stacya obiadowa. — Czarna pauza pod minutami oznacza czas nocny od godz. 6 wieczór do 5-59 rano. We wszystkich pociągach osobowych i mieszanych kursujących między Przemysłem - Legenye Mihalyi a Mezö Laborcz - Legenye Mihalyi znajduje się wagon osobowy I. i II. klasy, kursujący wprost między Budapesztem a Przemysłem. (1256-3-3)

Sw. Jan Kanty
stalowy, w f ruciale 32° z brzozi m koro kowym.
żyłotem świętego i modlitwa, wyszedł święto
mactadem katechizacji w Krakowie.

Ofycjalista kawaler liczący 35 lat
z dobrimi świadectwami
poszukuje posady od sw. Jana. — Adres:
J. N. poste rest. Bobowa. (1352 1 3)

Mężczyzna
w silo wieku, katolik, właściciel realności, mając
w obrocie do 500 yr. życzę sobie zawrzeć
związek małżeński z osobą stosowną z od
powiednim kapitałem w celu rozszerzenia powsta-
łego w ten sposób obopólnego interesu. Łaska
wego zgłoszenia pod adresem: A. Z. poste re-
stante Tarnów. (1320-15)

Środki desinfekcyjne:
Kwas karbolowy w kryształach,
Kwas karbolowy w płynie,
Wapno karb. łowe,
Pr. szek karbolowy,
Wapno chlorowe,
Proszek desinfekcyjny,
Wapno fenilino-owe,
Siarkan (witriol) żelaza,
Dwusiarkan wapniowy,
Antibakterion.

Środki przeciw owadom
i molom:
Proszek perchi owadogubny,
Proszek „Zachera”,
Proszek zamorski „Andiela”,
Tynkturę na owady,
Kamfor,
Pieprz biały,
Nafsalin,
Papier na mole,
Papier na muchy,
Lep na muchy.

HÜBNER i HANKE we LWOWIE.

Do wydzierżawienia
dobra Brykula nowa w powiecie Tramb-
bowski (Podole galicyjskie) po-
łożone; obszar 500 morgów skomaso-
wany, prawie wyłącznie rola, budyn-
budynki w najlepszym stanie. Bliz-
sza wiadomość u Wnej Wandy Ty-
skowskiej w Stanisławowie przy
ulicy Zablotoskiej dom p. Warte-
resiewiczza. (1351-1-6)

Poszukiwani zdolni agenci lub po-
dróżni prowizorni za wysoką pro-
wizją dla sprzedaży kawy w worecz-
kach pocztowych w Konstantopolu.
Ernest Best, handel kawy i herbaty
w Hamburgu. (1274-1-4)

Posiadacz patentowan. wynalazku dzia-
łu budowlanego, — przynoszącego wielki
zysk, odpowiedniego dla (1280-1-2)

majstrów ciesielskich
lub
właścicieli tartaków
zamierza odstąpić w pewnych okęgach pra-
wo użytkowania za przystępnym wynagro-
dzeniem. Oferty pod A. 33143 przyjmują
Haasensteln & Vogler w Pradze.

Umrathi Sp.
fabryka maszyn rolniczych
w Pradze-Bubna
dostarcza po cenach umiarkowanych znane ze
staranności i sumiennego wykonania znakomite
młocarnie ręczne, man-żowe, parowe, wszelkiego
rodzaju masz. lokomobile o sile 3 do 8 koni,
glatarki konne, przetracze siana i wszelkie
inne maszyny rolnicze. (1327-1-)

Cenniki ilustrowane darmo
i opłatnie.
W Wieliczce
jest mieszkanie parterowe w ogrodzie
(3 pokoje, kuchnia i weranda) — na pobyt dla
świ żego powietrza odpowiednie — na całe lato
zaraz do wynajęcia. — Blizsza wiadomość
u właściciela Franciszka Zielińskiego w Wie-
liczce pod Nr. 519. (1310-2-3)

Anker-Linie
koncesyonow. austriacko-węgierska
narodowa droga.
Najpewniejsza, najlepsza i najtańsza droga
z Tryestu i Bjeki
do Nowego Jorku.
Parowce „Indja” (2476 ton)
Odjazd z Tryestu 24 maja
Flume 26
Bezpośrednie pasażerskie bilety jazdy i bezpo-
średnia wysyłka frachtów morskich z Wiednia,
Budapesztu i innych głównych stacyi Austro-
Węgier do wszystkich głów. ch miejsc Pół-
nocnej Ameryki. (5-6-17-104)
Przyjmują ładunki do portu Śródziemnego morza.
Blizszy ch wiadomości w tizelują
Fr. Parisi 1, Wiedeń 12 u A. Reich 1, Po-
stalozgłoszenie 1 w Wiedniu 1, Henderson
Brothers w Wiedniu 1, Kolowrateng-4.

OGŁOSZENIE.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa podaje do publicznej wiado-
mości, iż celem oddania w przedsiębiorstwo wykonywania robót, reparacji
i potrzebnych dostaw po koniec roku 1886, odbędzie się w dniach 19,
20, 21, 24 i 25 maja b. r., w Magistracie w Wydziale ekonomicznym,
publiczna licytacja za pomocą osteplowanych i opieczętowanych ofert.

W dniu 19 maja b. r. na:
a) roboty pomocnicze, furmanki i ziemne, b) roboty murarskie, c) ro-
boty ciesielskie;

w dniu 20 maja b. r. na:
d) roboty kamieniarskie, e) roboty blacharskie, f) roboty stolarskie,
g) roboty kowalskie i ślusarskie;

w dniu 21 maja b. r. na:
h) roboty zdunskie, i) roboty malarskie i pokostnicze, k) roboty szklar-
skie, l) roboty lakiernicze, m) roboty bednarskie, n) roboty koło-
dziejskie, o) roboty rygarskie, p) roboty tapicerskie;

w dniu 24 maja b. r. na:
dostawy Dział I. kamienia naturalnego; Dział II. wapna zwyczajnego;
Dział III. wapna hydraulicznego, cementu i gipsu; Dział IV. ka-
mieni sztucznych (wyrobów ceglanych); Dział V. dostawę piasku,
żwirku i gliny; Dział VI. dostawę wyrobów kamionkowych; VII.
na dostawę materiałów ciesielskich;

w dniu 25 maja b. r. na:
dostawy Dział VIII. na dostawę materiałów i wyrobów powroźniczych;
Dział IX. na dostawę wyrobów z lanego żelaza i przyborów do
pieców; Dział X. na dostawę żelaza surowego, kutego, drutu, gwóź-
dzi i blach; Dział XI. na dostawę naczyń z surowego żelaza lub
stali; Dział XII. na dostawę okuć do drzwi i okien; Dział XIII.
na dostawę naczyń polerowanych, emaliowanych i bielonych; Dział
XIV. na dostawę towarów sklepowych; Dział XV. na dostawę farb
i pokostów; Dział XVI. na dostawę wyrobów szrotkarskich; Dział
XVII. na dostawę wyrobów tkackich.

Wadyum wynosi:
A) na roboty pomocnicze i ziemne 20 zlr., B) na roboty murarskie 100
zlr., C) na roboty ciesielskie 50 zlr., D) na roboty kamieniarskie
10 zlr., E) na roboty blacharskie 50 zlr., F) na roboty stolarskie
50 zlr., G) na roboty ślusarskie 50 zlr., G2) na roboty kowalskie
25 zlr., H) na roboty zdunskie 30 zlr., J) na roboty malarskie 20 zlr.,
K) na roboty szklarskie 30 zlr., L) na roboty lakiernicze 10 zlr.,
M) na roboty bednarskie 5 zlr., N) na roboty kołodziejskie 30 zlr.,
O) na roboty rygarskie 10 zlr., P) na roboty tapicerskie 10 zlr.;
na Dział I. dostawy 25 zlr., na Dział II. dostawy 25 zlr., na Dział III.
dostawy 25 zlr., na Dział IV. dostawy 30 zlr., na Dział V. dostawy
20 zlr., na Dział VI. dostawy 20 zlr., na Dział VII. dostawy 50 zlr.,
na Dział VIII. dostawy 10 zlr., na Dział IX. dostawy 10 zlr., na
Dział X. dostawy 20 zlr., na Dział XI. dostawy 10 zlr., na Dział
XII. dostawy 10 zlr., na Dział XIII. dostawy 5 zlr., na Dział XIV.
dostawy 20 zlr., na Dział XV. dostawy 10 zlr., na Dział XVI. do-
stawy 5 zlr., na Dział XVII. dostawy 5 zlr.

Ostatni termin do złożenia ofert jest dzień odośnej licytacji po-
między godziną 11 a 12. Przedsiębiorcy mogą jednak wcześniej swoje
oferty na ręce Wydziału ekonomicznego złożyć. — Warnki licytacyjne
mogą być przejrane w godzinach urzędowych w Wydziale ekonomicz-
nym Magistratu na II. piętrze, gdzie także bliższe informacje, odośne
formularze otrzymać można. (1330)

Magistrat król. stoł. miasta Krakowa,
Kraków, dnia 7go maja 1886 roku.

PODZIĘKOWANIA
WYLECZONYCH.

Do pana Jana Hoffa, c. k. rady, o. k. nadwornego dostawcy prawie
wszystkich europejskich panujących, posiadacza
złotego krzyża zasługi z koroną, kawalera znacznych pruskich i niemieckich orderów, w Wiedniu,
Graben, Bräunerstrasse 8.

Podziękowanie lekarza za wyleczenie!

Siegharding w Gór. Austrii, 29 marca 1886 r.
Wielmożny Panie! W zimowej porze cierpiałem mocno na silny
nieżyt piersiowy z mocnym kaszlem, a nic nie pomogło, tylko Jana
Hoffa wyrobi słodowe. Proszę więc o przysłanie za załączką niżej wymienio-
nego sortymentu tak dla mojego użytku jak dla mojej apteczki domowej. Z sza-
czunkiem Dr. A. Weber, praktyczny lekarz.

Budapeszt, 11 kwietnia 1886 r.

Wielmożny Panie! Czując już po użyciu tylko 12 butelek wyborowego
Jana Hoffa wyciągu słodowego znaczne polepszenie i ulgę moich da-
niej nieznośnych cierpieni piersiowych, niemogę pominać sposobności po-
lecenia jaknajlepiej i najusilniej wypróbowanego i uznanego Jana
Hoffa wyciągu słodowego każdemu cierpiącemu na płuca. Z wysokim
szacunkiem Izidor Török, urzędnik kolei państw w Budzynie, Sigmundgasse 72.

Podziękowanie za wyleczenie!

Weipert, 8 kwietnia 1886 r.
Wielmożny Panie! Wskutek przepisu Dra med. Theunera w Wei-
pert, użyciem Jana Hoffa zdrowotnego piwa słodowego, które do-
tychczas okazało się jako wyborne lekarstwo na moje cierpienie płuc-
i żółtaka. Proszę znów o skrzynkę piwa zdrowotnego. Nieomieszkać
polecić go w kołach moich przyjaciół i znajomych. Z wysokim szacunkiem J. W.
Zörkler, nauczyciel.

Podziękowanie za wyleczenie!

Hotel Semmering, willa Wiesenburg, 19 kwietnia 1886 r.
Wielmożny Panie! Ponieważ po pierwszej przysyłce wyborowego Jana
Hoffa zgeszczonego wyciągu słodowego znacznie mi jest lepiej i lżej
u żyl i na piersiach, przeto proszę o przysłanie za załączką pocztową jeszcze
o 6 flaszeczek zgeszczonego wyciągu słodowego i jeden woreczek cukierków piersio-
wych. Z wysokim szacunkiem Joanna Böckmann, hotel Semmering, willa
Wiesenburg.

Broos w Siemiogrodzie, 19 kwietnia 1886 r.

Wielmożny Panie! Upraszam o przysłanie za załączką pocztową dla mojego
własnego użytku 12 butelek Jana Hoffa zdrowotnego piwa słodowego i 2 woreczków
słodowych cukierków. Z szacunkiem Dr. Gohn, fizyk miejski.

64 razy w ciągu 40 lat odznaczono, prawie przez wszystkich cesarskich, królewskich
i książęcych przybożnych lekarzy polecane, na całej ziemi rozszerzone. 27,000
miejsc sprzedaży. Codziennie nowe skutki wyleczenia we wszystkich dziennikach. Od
40 lat przeszło milion wyleczeń. Extractum Malt Johana Hoffa jest do
nabywania we wszystkich aptekach, handlach towarów aptekarskich i wiel-
kich handlach. Należy żądać wyraźnie tylko tego ze znakiem ochronnym,
portretem wynalazcy Jana Hoffa.
Pierwsza prawdziwa lecznicza wzmocniająca J. Hoffa słodowa czekolada
(dla niedobrych, cierpiących na blednicę i bezsenność), została 64 razy
w ciągu czterdziestu lat istnienia odznaczona. Francuskie, angielskie i inne
czekolady nie mają tych skutków dla konserwowania i odzyskania zdrowia,
jak J. Hoffa słodowa czekolada zdrowotna, powinna zatem być w każdym
gospodarstwie domowym. (1323-1-4)

KĄPIELE SIARCZANE
w Krzeszowicach.

Początek sezonu 1 czerwca.
Stacya kolei północnej ces. Ferdynanda pół godziny od Krakowa.
Urząd pocztowy i telegraficzny w miejscu.
Mieszkania umeblowane wynajmuje i wszelkich wyjaśnień udziela
(1231-6-25) Zarząd kąpielowy w Krzeszowicach.

Nowości na sezon obecny
POLECA W WIELKIM WYBORZE
Magazynu towarów białych i konfekcji damskich
Henr. Schwarza w Krakowie, ul. Grodzka 13.
Zamówienia na suknie i okrycia p. zymuje Magazy i do spiesznego wykonania. [869-11-1]
Próbki franko!

EKSTRAKT ORZECHOWY!

Najlepszy i najpr. ktyczniejszy środek do farbowania siwych włosów, wynalazku
A. Maczyskiego w Wiedniu, Kärntnerstrasse Nr. 26.
Ekstraktem tym, który wyrabiany jest z zielonych łupin orzecha włoskiego, naj-
łatwiej i najpewniej farbować można siwe włosy, na kolory: blond, szaryn, br-
nasty i czarny; nadając włosom najdalej po 15 minutach kolor władości, tak, że
kolor ten przy myciu nie schodzi. Ze wszystkich znanych farb do włosów, ekstrakt
orzechowy, jako czysto-roslinny ani zdrowi, ani włosom nieszkodliwy, bez porów-
nania lepszy jest od wszelkich innych farb, części metaliczne zawierających.
CENA { flakon ekstraktu orzechowego po zlr. 1-50 i zlr. 3-
skleik pomady orzechowej „ 1- i „ 2-
flakon oleju orzechowego „ 1- i „ 2-
Składy w Krakowie mają: W. Fens kapiel, Konstanty Wiszniewski
aptekarski, Karol Doening fryzjer, Tadeusz Wiskida fryzjer. (626-10-20)

SZPRYCOWANIE PP. GRIMAULT I K° Z ROŚLINY
MATIO
GRIMAULT I K°, APTEKARZE
Przyrządzone wyłącznie z liści peruwiańskiej rośliny
Matico, szprycowanie to zastępuje sobie w przeciągu lat kilku
na powszechne wzięcie. Leczy w bardzo krótkim czasie naj-
uporczywsze rzeżączki.
SKŁAD W PARYŻU, 8, ULICA VIVIENNE I W GŁÓWNYCH APTEKACH.

Do nabycia w KRAKOWIE w aptek. pp. Tranczyńskiego, Redyka i Wiszniewskiego. (243-17-)

JAN IHNATOWICZ

MAGISTER FARMACJI I CHEMIK SĄDOWY,
poleca niezawodne i wypróbowane środki do
wytępienia owadów domowych,
mianowicie:
Fenilin do wyniszczenia moli z zarodkami w suk-
niach, futrach i meblach,
flakon 60 ct.
Grylon wytrwa szwabry, karakony, świerszcze, sto-
nogi, szczypanki, karaluki, prusaki itp.
flakon 30 ct.
Ziołka antymolowe do przechowywania futr,
pudełko 30 ct.
Mikoton niezawodny środek do wytępienia pluskw,
flakon 50 ct.
Papier antymolowy ochronia od moli futra, suknie, portory,
firanki i meble — sztuka 3 ct.
Proszek perski (dalmatycki) do wygibienia pehel itp. owa-
dów — paczka 5 i 10 ct, flakon 20 i 30 ct.
Papier na muchy, sztuka 3 ct.
sa do nabycia w sklepach własnych: (963-14-)
przy ulicy Kopernika pod L. 3.
we LWOWIE { w hotelu „Europejskim“ przy placu Maryackim
i przy ulicy Halickiej (róg ulicy Wałowej).
w KRAKOWIE, Sukienice L. 20. | w CZERNIOWCACH, Rynek L. 2.

Wykonanie kompl. urządzeń kąpielowych.

Wychozków domowych i pokojowych, dla szpitali, zakładów kąpie-
lowych, hoteli i prywatnych przyimuje
M. Steiner,
fabrykant c. k. uprzyw. przyrządów kąpielowych,
w Wiedniu II. Taborstrasse 29, niedaleko poczty.
Nowej konstrukcyi fotele kąpiel. tylko najlep. cynk. we zlr. 12 1/2,
z patent. przyrządami opalania „ 12 1/2, zlr. 20.
Hidrotropia (przyrząd do leczenia zimną wodą) aż do 6 atmosfer.
łoku i wanny wedle podania Dra Winteritzza.
Rzymskie parówki i natryski, wanny kąpiel. z patent. ogrzewaniem,
w 30 min za 5 ct. węgla można zagrzeć kąpiel na 28° od
28 zlr. wzwyż. Patent. przyrządy do ogrzewania od izotelnie do
każdej wanny drewnianej lub metalowej
Wanny siedzeniowe, hidely, trygatory, przyrządy do wzięwania i wszel-
kie przyrządy higieniczne w wielkim wyborze.
Za dobrą robotę ręczy sława mojej od 17 lat istniejącej firmy, która odznaczona zosta-
ła bardzo pochwalnym uznaniem Następcy tronu arcyksięcia Rudolfa i królowa. Wys. księcia Augusta
kubur. gotajski za urządzenie kąpielowe wagi. kłozet i wodociągu, tudzież złotemi i srebrnemi medalami
Cennik z przeszło 100 ryndami darmo. (975-6-6)

C. k. Generalna Dyrekcya austr. kolei państwowych.
WYCIĄG Z ROZKŁADU JAZDY
ważnego od 1go października 1885 r.

Odjazd z Podgórze-Płassowa
8-28 rano do Skawiny, Oświęcimska, Suchy, Nowo-
góra, Stryja, Stanisławowa, Husiatyna,
11-22 przedpołudniem do Oświęcimska, Skawiny,
3-27 popołudniu do Skawiny, Oświęcimska,
6-40 wieczór do Skawiny, Suchy, Nowego Są-
czka, Stanisławowa, Husiatyna.
Odjazd z Oświęcimska
8-18 rano do Skawiny, Podgórze, Suchy, Zwardo-
nia,
3-08 popołudniu do Skawiny, Podgórze, Suchy,
Husiatyna.
Odjazd z Tarnowa
2-34 w nocy pociąg osobowy do Grybowa, Zagó-
rza, Zwardonia,
5-17 rano pociąg mieszany do Grybowa, Orlo-
wa, Zwardonia,
1-40 popołud. pociąg osobowy do Grybowa, Or-
łowa, Husiatyna.
Przyjazd do Podgórze-Płassowa
10-12 przedpoł. z Husiatyna, Stanisławowa, Stry-
ja, Nowego Sączka, Suchy, Skawiny,
11-22 przedpołudniem z Oświęcimska, Skawiny,
4-13 popołudniu ze Zwardonia, Suchy, Skawiny,
6-39 wieczór z Husiatyna, Stanisławowa, Stryja,
Nowego Sączka, Suchy, Oświęcimska, Skawiny.
Przyjazd do Oświęcimska
11-54 przedpołudniem z Husiatyna, Suchy, Pod-
górze, Skawiny,
6-53 wieczór ze Zwardonia, Suchy, Podgórze,
Skawiny.
Przyjazd do Tarnowa
11-15 przedpoł. pociąg osobowy ze Zwardonia,
Husiatyna, Orłowa, Grybowa,
9-08 wieczór pociąg mieszany ze Zwardonia, Or-
łowa, Husiatyna, Grybowa,
1-10 w nocy pociąg osobowy z Husiatyna, Gry-
bowa. (618-229-)

Handel korzenny

od kilkunastu lat istniejący, mający roz-
gałęzione stosunki z kupcami i prywat-
nymi, w jednym z większych miast pro-
wincjonalnych w Galicyi, jest z powodu
słabości właściciela pod korzystne-
mi warunkami zaraz do sprze-
dania. Przy energicznem i obrotom dal-
szem prowadzeniu nowonabywy, handel
ten może być jeszcze znacznie rozszerzo-
nym. Wszelkie pośrednictwo wykluczone.
Wiadomość w Administracyi „Czasu“
w Krakowie. (1235 4)

MAGAZYN MOD
Aleksandry Zamoyskiej
w Krakowie, Sukienice l. 19,
poleca na sezon wiosenny i letni wielki
wybór kapeluszy damskich, piór a rusich
i fantaz. jnych oraz kwiatów paryskich po
cerach b. przystępnych. [1049-10-18]
SZNUROWKI w wielkim wyborze.
Magazy przyimuje zamówienia na SU-
KNIE Damskie i wykonują w naj-
krótszym czasie gustownie i pięknie.
Modele paryskie.

Ekspedytor pocztowy
rutynowany za kategoryą znajduje umieszczenie p. zy
p. c. i. e. w Chabówce. Placa miejscowa 25 zlr.
i całe utrzymanie. (13-0-3)

Egzaminowany leśniczy,
żonaty, lic. lat 35, w większych dobrach obec-
nie stojący, z chlubnymi świadectwami, po-
szukuje posady od sw. Jana lub później. Na ł-
skawie zgłoszenia odpow. p. Bockenheim, nad-
leśniczy w Końcyskach, poczta Zakliczyn.
[1301-3-3]

Leśnik w silie wieku, ukończony aka-
demik, ze świadectwem złożo-
nego wyższego egzaminu państwowego —
z doskonałemi świadectwami z odbytej
praktyki i samodzielnego zarządu — po-
szukuje od 1 lipca odpowiedniej posady.
Adres: A. Maternowski, nadleśniczy
w dobrach hr. Zamoyskiego w Kozłowiec
pr. Lublin. (1163-6-24)

Salon mód
Heleny Telesznickiej
w Krakowie, ul. Grodzka l. 26, II. p.,
poleca W.W. Paniom najświetsze kapelusze
wiosenne i letnie — wykonują równi z suknie
damskie według najświetszych żurnali. Ceny
umiarkowane. Zamówienia na prowincję szybko
wykonuje. (1130-9-10)

STYRYJSKIEJ
świeżej krowianki
również wiedeńskiej z zakładu
Maurycego Haya
dostać można
w aptece „pod Gwiazdą“
Konstantego Wiszniewskiego
w Krakowie przy ulicy Floryańskiej.
(1066 5-)

PRAWDZIWE
PIGULKI MORISONA
Pa Arthaud Moulin.
Najlepsze ze środków oczyszcz-
ających i przeczyszczających krew
we wszelkich stłobiciach złego przy-
miotu, nadto w zółtach, liszajach,
wyrzutach skórnych i zepuciu
kruwi.
Skład główny w PARYŻU u p. Arthaud Mou-
lina aptekarsza, 30, ulica Louis le Grand, — w KRA-
KOWIE, w aptece p. Tranczyńskiego i w aptece
p. Wiszniewskiego. (1097-6-9-)

PRZECIWI
WYŁYSIENIU
siwieniu włosów
i tworzeniu łupieżu
uznany jest wedle odziennej
nadaodzących świadectw i podziękowań jedynie
i wyłącznie
olejek tanninowy
Dr. Morasa.
Szczany Panie Aptekarszu!
Proszę o nadesłanie jeszcze jednej wielkiej fla-
szki olejku tanninowego Dr. Morasa. Skuteczne
środka jest bardzo dobrym, wypadanie włosów
zupnie ustalo a bujny porost jest już widoczny.
Wiedeń, 5 stycznia 1880 r.
Wilhelm Wagner,
członek c. k. nadwornego teatru.

Wielmożny Pan Józef Fürst aptekarsz w Pradze.
Rozmaite środki lecznicze nie były w stanie
pomóc mi przeciw wypadaniu włosów, aż wre-
szcie za poradą mojego lekarza chwyciłem się
olejku tanninowego Dra Morasa, który w krótkim
czasie usunął ten niemiły stan. Ponieważ zasłu-
guje na to, — przeto udzielim mu niniejszem pu-
blicznie pochwałę, a jego wynalazcy najczelnie
podziękowanie.
Praga, 10 lutego 1877 r.
Kinsky.
Wielmożny Pan Józef Fürst, aptekarsz w Pradze.
Cieszę się bardzo, iż mogę Panu donieść, że
olejek tanninowy Dra Morasa wstrzymał mi wy-
padanie włosów, które już trwało przeszło 2 lata.
Spodziewam się, że zapomoga tego środka odzys-
kam znów moją dawniej tak piękne włosy.
Marienbad, 18 sierpnia 1879 r.
Maria Zaremblina.
Wielmożny Panie!
Również i ja udzielim olejkiw tanninowemu
Dra Morasa należną pochwałę, gdyż nie tylko
wstrzymał u mnie wypadanie włosów i tworze-
nie się łupieżu, lecz także sprawił świeży mo-
ny porost włosów.
Wiedeń.
Andrassy.
Do nabycia we flaszkach po 2 zlr. i 1 zlr. w
Krakowie u W. Redyka apt. — we Lwowie
u P. Zygmunta Ruckera, apteka „pod srebrn. or-
lem“ — w Czerniowcach u p. J. Golichowskie-
go apt. „pod Opatrznością“. (169-3-1)